

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.126/2024/15. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. április 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2024. július 4. napján kihirdetett, 11.B.16/2023/199. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 8-8 (nyolc)-(nyolc) évre enyhíti.

A Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás büntetés tartamát 10-10 (tíz)-(tíz) évre felemeli, mellékbüntetésül 10 (tíz) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától. Mellőzi a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozó rendelkezést.

A Terhelt4 IV.r. vádlott terhére rótt bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségének jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 237. § (1) bekezdés.

Mellőzve a lefoglalás megszüntetésére, kiadására, visszatartására és a pénzösszegben meghatározott vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezéseket, Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt az összesített bűnjeljegyzék 84. sorszáma alatti 1.457.500,- (egymillió-négyszázötvenhétezer-öt száz) Ft készpénzre és az összesített bűnjeljegyzék 79. sorszáma alatti, a cím27. szám alatti ingatlanból lefoglalt 4.000.000,- (négy millió) Ft készpénzre vagyonek Kobzást rendel el.

Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a 2022. december 17. napjától 2023. július 11. napjáig, míg Terhelt4 IV.r. vádlott esetében 2022. április 29. napjától 2023. június 26. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt számít be a velük szemben kiszabott szabadságvesztésbe.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamában beszámítja a Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2023. június 22. napjától 2024. július 4. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett 11.B.16/2023/199. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

- Terhelt1 (született: Név1) I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottakat mint társtetteseket kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), továbbá 25 rb közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pontja), valamint közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja),
- Terhelt3 III.r. vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), valamint
- Terhelt4 IV.r. vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), valamint bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237.§ (1) bekezdés c) pontja).

Ezért a bíróság

- Terhelt1 I.r. vádlottat mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül – 14 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra, valamint 500 napi tétel, napi tételenként 2.500,- Ft, összesen 1.250.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható, a kiszabott pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni,
- Terhelt2 II.r. vádlottat – halmazati büntetésül – 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra, valamint 450 napi tétel, napi tételenként 2.000,- Ft, összesen 900.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a vele szemben kiszabott pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kel átváltoztatni,
- Terhelt3 III.r. vádlottat 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és Magyarország területéről 8 év kiutasításra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kel átváltoztatni,
- Terhelt4 IV.r. vádlottat – halmazati büntetésül – 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra, 450 napi tétel, napi tételenként 2.000,- Ft, összesen 900.00,- Ft pénzbüntetésre, valamint 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kel átváltoztatni.

[2] Valamennyi vádlott vonatkozásában rendelkezett az elsőfokú határozat a terheltek által előzetes fogvatartásban, illetőleg adott esetben bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról is.

A törvényszék Terhelt1 I.r. vádlottal szemben 27.859.695,- Ft, Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában 40.000,- Ft, Terhelt3 III.r. vádlottal szemben 19.300.000,- Ft, míg Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben 5.184.000,- Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el, elkobzás és kiadni rendelés útján rendelkezett a büntetőeljárás során felmerült bűnjelek további sorsáról, emellett az eljárás során IV.r. vádlottól lefoglalt 4.000.000,- Ft, illetőleg 1.457.050,- Ft készpénz lefoglalását megszüntetve azt kiadni rendelte IV.r. vádlottnak azzal, hogy az általa viselendő pénzbüntetés, vagyonekobjás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Részint egyetemlegesen, részint külön-külön rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlottak, illetőleg a magyar állam általi viseléséről.

[3] A törvényszék fenti határozata ellen az ügyész a vádlottak terhére, a tényállás helyesbítése, Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak büntetésének súlyosítása, a kiszabott szabadságvesztés büntetések és közügyektől eltiltás mellékbüntetések tartamának felemelése, III.r. vádlottal szemben ezen túlmenően pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r., II.r. és III.r. vádlott, illetőleg védőik, továbbá IV.r. vádlott teljeskörű fellebbezést terjesztettek elő, meg nem jelölt irányban, míg IV.r. vádlott védője eltérő tényállás megállapítása érdekében részben felmentésért az elsőfokon kiszabott joghátrány enyhítése végett terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.71/2023/9-I. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést módosított formában fenntartva a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Rámutatott arra, hogy a másodfokú felülbírálat valamennyi vádlott tekintetében teljeskörű, értékelése szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítást a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatta, a vádlottak részbeni, illetőleg teljes tagadásával szemben mérlegeléssel állapította meg az ítéleti tényállást, amely a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint kisebb mértékben megalapozatlan, amely tényhez az az elsőbírói tévedés vezetett, hogy a törvényszék kirekesztette a bizonyítékok közül a 2021. november 26. napján foganatosított eljárási cselekményről készült jegyzőkönyvet és az ahhoz kapcsolódó igazságügyi vegyészszakértői véleményt.

Az utóbbiakkal kapcsolatos értékelése eredményeképpen a másodfokú ügyészség a nyomozás során, a 2021. november 25. napján megkezdődött és több napon keresztül folytatott bizonyítási cselekményekkel összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy a vagyont érintő kényszerintézkedések végrehajtása során, annak tartama egy része alatt a Be. 305. § (1) és (2) bekezdésében írt szabályok nem érvényesültek. Mindemellett a 2021. november 26. napján lefolytatott eljárási cselekménnyel érintett tanúk hiteltérdemlő vallomásai megfelelő választ adtak az ezen eljárási cselekménnyel, az arról készült jegyzőkönyvvel kapcsolatos aggályokra, ennek körében az a körülmény, hogy a kábítószerkereső kutya alkalmazásáról készült jegyzőkönyv nem került be a Robotzsaru rendszerbe, illetőleg nem képezte mellékletét a nyomozati iratokban a szemléről készült jegyzőkönyvnek, olyan adminisztratív hiányosság, amely ezen bizonyítási eszközök törvényességét nem érinti. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az utólagos szemle és annak keretében foganatosított kutatás során megtalált tárgyi bizonyítási eszközt és az arról készült jegyzőkönyvet a fenti hiányosságok ellenére is,

az ahhoz kapcsolódó vegyészszakértői véleménnyel együtt törvényesen beszerzett bizonyítási eszköznek kell értékelni, az azokból származó tényekkel az ítéleti tényállást ki kell egészíteni.

[5] A fentiek szerint a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú ítélet III/C. pontjaként megállapítandó, hogy az ismételt szemle során IV.r. vádlott járművéből 2021. november 26. napján 2 db üres fecskendő, 2 db zöld színű potencianövelő tabletta, és a csomagtartóban elhelyezett JBL mélynyomónál lévő rejtkehelyről egy fekete zokniban lévő zacskóban bruttó 112,2 gramm, nettó 74,78 gramm metamfetamin tartalmú kábítószer került elő, amelyet a rendőri fellépés miatt III.r. vádlott rejtett el a járműben, aki azt értékesítési céllal hozta Magyarországra. A kábítószer metamfetamin bázis tartalma 35,9 gramm volt, ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 359%-a. A kábítószert aznap III.r. vádlott kínálta IV.r. vádlottnak megvételre.

A fenti tényállásból pedig az következik, hogy az ítéleti tényállás III/B. pontja helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, ezt annak megállapításával kell helyesbíteni, hogy III.r. vádlott azért érkezett aznap Település1-be, hogy az előző nap elküldött üzenetében megrendelt kábítószert IV.r. vádlottnak értékesítse, az adásvétel azonban a rendőrség fellépése nyomán megghiúsult, a vételár IV.r. vádlottnál maradt.

A fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészségi álláspont a III/D. és a III/E. pontok kiegészítésére és pontosítására tett indítványt, ezen túlmenően az I/E. és az I/C. tényállási pontban foglaltak pontosítását is indítványozta.

[6] Összefoglalóan a másodügyészi álláspont arra vont következtetést, hogy az elsőfokú bíróság a fentebb kifogásoltakon kívül törvényesen és logikusan mérlegelte a bizonyítékokat, az indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette, s helyesen döntött akkor is, amikor a vádlottakra nézve a legkedvezőbb, a rendelkezésre álló igazságügyi vegyészszakértői vélemények által a metamfetamin bázisra megállapított legkisebb százalékkal számolta a hatóanyagtartalmat, etekintetben tehát az elsőfokú ügyészi álláspontot nem tartotta fenn.

[7] A fellebbviteli főügyészségi érvelés a vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a bűncselekmények minősítését törvényesnek találta, a III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában azonban az alkalmazott joghátrány eltúlzottan enyhe, a kábítószeres bűncselekmények gyakorisága és kiemelkedő társadalomra veszélyessége aláhúzza az ezzel kapcsolatos generális prevenció fontosságát, a középértéktől jelentősen elmaradó tartamú szabadságvesztések nem szolgálják hatékonyan a büntetési célok elérését, a megfelelő jövedelemmel rendelkező és a cselekményét haszonszerzés érdekében megvalósító III.r. vádlottal szemben nem mellőzhető a pénzbüntetés kiszabása sem.

Pontosítani indítványozva a IV.r. vádlott esetében a büntetési tételkeret és az irányadó középérték meghatározását további súlyosító körülményként kérte figyelembe venni II.r és IV.r. vádlottak esetében a kábítószertfogyasztás tényét, illetőleg vádlottanként eltérő súllyal azt a körülményt, hogy a kábítószer mennyisége sokszorosán meghaladta a legsúlyosabb minősítéshez megkívánt mennyiséget.

Fentiek alapján III.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamának felemelését, pénzbüntetés kiszabását, IV.r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt közlekedési bűncselekmény jogszabályi hivatkozásának pontosítását, a szabadságvesztés és a mellékbüntetés tartamának felemelését, a tőle lefoglalt két pénzösszeg vonatkozásában vagyoneklkobzás elrendelését, illetőleg az I.r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklkobzás összegének pontosítását indítványozta.

[8] Fellebbezésének írásbeli indokolásában I.r. vádlott védője kiemelte, a cím28 úti irodában mindvégig jelen volt a kábítószer, védenca kivételével napi szinten pikózott mindenki, aki ott megfordult. Védenca ezzel kapcsolatos védekezését megismételve arra mutatott rá, hogy a terhelt terhére az elsőfokú ítéletben megjelölt mennyiség túlzó, I.r. vádlottnak 50-100,- eurónál több pénze nem volt és III.r. vádlott sem adott nagyobb mennyiségű kábítószer soha.

I.r. vádlott az összes megtakarított pénzét II.r. vádlott utasítására a közös cégükbe fektette be, a letartóztatásáig bérelt lakásban lakott és bérautóval járt, nem rendelkezett ingatlanokkal, luxusautóval, az egész eljárásban a „legmegfelelőbb balek” szerepét töltötte be, míg terheltársai valótlan vallomásaikkal terhelték őt.

Elismerten értékesített embereknek kábítószer, az általa ekként értékesített anyag azonban kamudrog volt, amely állagában hasonlított a pikóra, hatásmechanizmusában is mutatott hasonlóságokat, ennek ellenére I.r. vádlott pusztán a tőle vásárló embereket tévesztette meg fenti magatartásával.

[9] Lényegileg megismételve az elsőfokú perbeszédében előadottakat arra mutatott rá, hogy védenca erre irányuló szándéka esetén sem tudta volna elkészíteni technikai jártasság hiányában a hamis igazolványokat, a nála lefoglalt két védettségi igazolványt viccből készítette neki II.r. vádlott, a többi igazolványról pedig semmilyen információval nem rendelkezik. Amikor kapcsolatba került II.r. vádlottal, már javában folyt annak részéről a kártyahamisítás, ebben védenca csupán annyi volt a feladata, hogy az ügyfeleket fuvarozza.

Az intellektuális közokirat-hamisítással összefüggésben hangsúlyozta, hogy tanú4 elvállalta az ügyvezetői tisztséget, a cégiratokat ő írta alá, az a körülmény, hogy ténylegesen nem ő volt a társaság működésének irányítója, nem jelenti azt, hogy közhiteles nyilvántartásba valótlan adat került volna bejegyzésre, hiszen ténylegesen ő volt az ügyvezető.

Fentiekre figyelemmel az I.r. védelmi előterjesztés mindhárom bűncselekmény vonatkozásában az I.r. vádlott bűnösségének hiányára, s ebből következően a felmentésére irányult, jöllehet erre vonatkozó konkrét indítványt nem tartalmazott.

[10] II.r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen előadott felszólalásában az elsőfokon előterjesztett védőbeszédben foglaltaknak megfelelően indokolta a fellebbezését, ekörben elsősorban arra hívta fel a figyelmet, hogy védenca már az eljárás megindításától kezdve folyamatosan kifejezte a szándékát, hogy a hatóságokkal együtt kíván működni, feltáró jellegű, bűnösségének elismerésére is kiterjedő beismerő vallomásokat tett, a terhére rótt cselekménysorozatban vitt csekély szerepe és az I.r. vádlotthoz képest jóval kisebb személyes ismeretségi köre volt az oka annak, hogy nem tudott jelentősebb információkkal szolgálni a hatóságok számára.

Miután a teljes eljárás alatt megfelelően együttműködött, a legtöbb tény tekintetében beismerő nyilatkozatot tett, nem merülhet fel kétség a szavahihetőségével kapcsolatban, a vádlott-társai és saját vallomása közötti ellentmondások az ő javára oldhatóak fel, erre figyelemmel a védő indítványozta, hogy az irányadó tényállást abban a részében, amelyben védenca a vádirattól eltérően nyilatkozott a kábítószer mennyiségére, átadásának gyakoriságára, ellenértékének átvételére vonatkozóan, a bíróság a II.r vádlott védekezése alapján állapítsa meg.

I.r. és II.r. vádlott személyes kapcsolatával, a cselekmények elkövetésében vitt szerepével összefüggésben ugyancsak a védenca által előadottak lehetnek irányadóak, az intellektuális közokirat-hamisítás vonatkozásában a védő hiányolta Terhelt2 konkrét cselekvőségére vonatkozó elkövetési magatartás tényállásbeli rögzítését, ezzel kapcsolatosan nem történt bizonyításfelvétel, nem igazolható, hogy védenca tudata átfogta volna, hogy mi történt a házastársak között, a cég megalakulásával kapcsolatban Terhelt2nak milyen konkrét ismeretei voltak. Ilyen módon a tényállás nem alkalmas arra, hogy ekörben II.r. vádlott bűnössége megállapításra kerülhessen.

A védettségi igazolványokkal és egyéb okmányokkal összefüggő bűncselekmény vonatkozásában védenca büntetőjogi felelősségét nem vitatta, s álláspontja szerint tényállásszerűen megvalósult a kábítószer-kereskedelem tényállása is, védenca cselekvősége azonban nem meríti ki a tettesi elkövetési alakzatot, hiszen kizárólag a más által beszerzett, kiporciózott és becsomagolt árut adta át I.r. vádlott utasítására olyan személyeknek, akik már előre tudták, hogy kihez és hova kell menni az anyagért. Védenca vonatkozásában tehát a bűnsegédi bűnfelelősség megállapítását indítványozta.

A II.r. vádlott esetében kimutatható nyomatékos enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára figyelemmel az elsőfokon kiszabott joghátrányok jelentős enyhítését indítványozta.

[11] II.r. vádlott a fellebbviteli főügyészségi átiratra tett írásbeli észrevételében röviden összefoglalta az I.r. vádlottal történt megismerkedése körülményeit, és a terhére rótt cselekmények folyamatában a kapcsolatuk alakulását, az erőszakos természetű társától való félelemmel magyarázta, hogy részt vett a kábítószerátadási tevékenységben.

Hangsúlyozottan utalt arra, hogy az elfogása után a rendőrségen azonnal részletes beismerő vallomást tett és folyamatosan együttműködött a hatóságokkal.

A saját beismerő vallomásai alapján a nyomozó hatóság tagja által elkészített, és az általa átadott kábítószer mennyiségét és gyakoriságát feltüntető lista tartalmára utalva az elsőfokú védekezésének megfelelően arra nyilatkozott, hogy a lehallgatási anyag alapján összesen 8 gramm kábítószer I.r. vádlott megbízásából történő átadására van vele szemben bizonyíték az elsőfokon megállapított 51 grammnyi kábítószerrel szemben. Kifogásolta, hogy az egész eddigi büntetőeljárás során az I.r. vádlott rendkívül kedvezőtlen múltja alapján volt ő maga is megítélve, így enyhébb kényszerintézkedésben sem részesülhetett – büntetlen előélete és kedvező személyi körülményei ellenére sem.

Kiemelte, hogy amit tett, azt eddig is és ezután is elismeri, legyártotta a kártyákat és I.r. vádlott utasítására átadott 8 gramm kábítószer annak kuncsaftjai részére. Miután nem tudott I.r. vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységéről, az ezzel kapcsolatos konkrét viszonyokról, álláspontja szerint társtettesként nem, csak bűnsegédként vonható felelősségre.

Megbánásának hangot adva olyan büntetés kiszabását kérte, amely lehetővé teszi számára az újrakezdést és a társadalomba való visszailleszkedést, visszatérést a bűnözéstől mentes életbe.

[12] Fellebbezésének írásbeli indokolásában és a fellebbviteli főügyészségi átiratra tett észrevételeiben III.r. vádlott védője elsődlegesen az ítélet egészével szemben az ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése érdekében, elsősorban a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja, másodsorban a Be. 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján változtatta meg a védelmi fellebbezést, míg másodlagosan az ítélet egészével szemben a Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontjai, valamint a (2) és (3) bekezdései alapján a vád alóli teljes felmentés helyett III.r. vádlott cselekményének a vádtól eltérő minősítése és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében változtatta meg a védelmi fellebbezést.

[13] Az elsődleges indítványa körében arra hivatkozott, hogy a Győri Törvényszék által 2023. június 22. napján megtartott tárgyaláson (B.16/2023/99. számú jegyzőkönyv) előadott nyilatkozatával I.r. vádlott szóban érvényesen és a tárgyalási jegyzőkönyvben írásba is foglaltan felmondta a meghatalmazott védőjével kötött megbízási szerződését, és azzal egyidejűleg a felé adott meghatalmazást is. Ezt rögtön követve a bíróság tudomásul vette és elfogadta, hogy I.r. vádlott felmondta a meghatalmazott védőjével kötött megbízási szerződést és a felé adott meghatalmazást is szóban.

Mindezek után az ügyész vádat is módosított I.r. vádlott vonatkozásában is, majd az elsőfokú bíróság a tárgyalást megkezdte.

Ezt követően I.r. vádlott az ügyészi vádmódosításra védő nélkül tett nyilatkozatokat, illetőleg I.r. vádlott védője bírói kérdésre olyan tartalmú eljárásjogi nyilatkozatokat tett, amelyek szerint a védői jogok és kötelezettségek gyakorlására a bűnügyben már nem tartotta magát jogosultnak.

Ezt követően I.r. vádlottat a bíróság elbocsátotta a tárgyalásról, a már érvényes megbízási nélküli védője ottmaradt a képviselőjében, majd bizonyos eljárási cselekmények lefolytatását követően őt is elbocsátotta a tárgyalásról a törvényszék.

[14] Mindezeket követően a Győri Törvényszék 2024. február 28. napján (B.16/2023/169. számú jegyzőkönyv) oly módon ismételte meg az eljárást, és a bíró személyében történt változás miatt úgy kezdte előlről a tárgyalást, hogy I.r. vádlottat kiküldte a tárgyalásról, és azt a távollétében ismételte meg – lényegében a korábbi, 2023. június 22-i, 99. sorszám alatti jegyzőkönyv ismertetésével.

Ezt követően hívta vissza a tárgyalóterembe a bíróság I.r. vádlottat, immáron azonban az ő jelenlétében nem olvasta fel a 99. sorszám alatti jegyzőkönyvet.

A fentiek alapján III.r. vádlott védője a bírói gyakorlatra (BH2020.6.172) hivatkozással arra az álláspontra jutott, hogy kötelező védelem mellett az I.r. vádlott védője távollétében zajlott le részben a tárgyaláson felvett bizonyítás, olyan személy hiányában tehát, akinek a részvétele kötelező volt, egyúttal a felvett bizonyítás utóbb nemkerült az I.r. vádlott előtt megismétlésre.

A fentiek alapján indítványozta a védő, hogy a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és utasítsa új eljárásra a törvényszéket.

[15] Az elsődleges indítványának történő helyt nem adás esetére a védő a Be. 594. § (1) és (2) bekezdései alapján a másodfokú bírósági eljárásban történő bizonyítás felvételére és fellebbviteli tárgyalás tartására tett indítványt. Ekörben indítványozta a védencéről készült igazságügyi orvos, belgyógyász, neurológus és pszichiáter szakértői vélemény kiegészítését, ennek alapjaként pedig a szlovák orvosi dokumentáció fordításának a szakértők részére történő átadását.

A kapcsolatos eljárási előzmények ismertetését követően a védő utalt arra, hogy nagy nehézségek árán sikerült időközben beszerezni az előzményi szlovák orvosi dokumentációt védence vonatkozásában, amelyet az indítványához melléklétként csatolt is. Kifejtette, hogy az előzményi szlovák orvosi dokumentáció rendelkezésre állása mellett kifejezetten indokolt a szakértői vélemény kiegészítése, enélkül a rendelkezésre álló szakértői vélemények bizonyítékként értékelése a jogerős ítélet megalapozatlanságához vezetne.

Indítványa a pszichiáter szakértő feladatait is tartalmazta.

[16] A másodlagos, vádtól eltérő minősítésre és a kiszabott büntetés enyhítésére vonatkozó indítványa körében a III.r. védői érvelés arra mutatott rá, hogy az elsőfokon megállapított tényállás megalapozatlan, több iratellenes megállapítást, illetőleg téves ténybeli következtetést tartalmaz.

A védő szerint a vádirat I/A. pontjában részletezett 52. alpontjából a III.r. vádlott szerepével érintett 8 eset, alkalom pusztán feltételezés, és az azokkal kapcsolatos mennyiségekkel összefüggésben is az elsőfokú bíróság pusztán csak feltételezéssel vont le következtetést azon az alapon, hogy az üzenetváltásokban a kábítószer nem forintban vagy euróban, hanem grammban volt meghatározva, és ez utána ténylegesen átadásra is került.

Ekörben hivatkozott arra, hogy az érintett vádlottak mind akként nyilatkoztak, hogy a telefonbeszélgetések során elhangzott mennyiségek készpénzösszegeket jelölnek és nem kábítószer mennyiséget.

[17] A védelem a fentiekkel kapcsolatos ügyészi és elsőbírói érvelést elfogadni nem tudta. III.r. vádlott védője – elismerve, miszerint a fenti ténykérdés eldöntése a bírói mérlegelés körébe tartozik – arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott eljárási megoldás túlmutat a bírói mérlegelés keretein, arra ténybeli alap nincs.

Fentiekkel összefüggésben a védő a törvényes vád követelményeinek érvényesülésével kívánt foglalkozni, ekörben rámutatva arra, hogy a vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon.

Álláspontja szerint jelen ügybeli vád nem ilyen, általánosító módon történt a megvádolás, amely így nem volt törvényes.

Ekörben a védelem a vádhatóság mennyiség szerint előterjesztett vádját és értelmezését egy általános preconcepciónak tekintette, lényegében azt fejtegetve, hogy a lehallgatási anyag mennyiség szerinti értelmezése egy általános premisszából kiindulva a bizonyítás menetét kívánta megfordítani, konkrét bizonyítékok helyett sejtésekre alapozva.

[18] Önmagában az ügyészi teória, pusztá megérzés vagy feltételezés talaján nem lehet kielégítő eredményre jutni, további logikai okfolyamatra lenne szükség a bizonyítás teljességéhez, ez azonban a jelen ügyben a hatóságok részéről elmaradt.

A védői álláspont szerint az összes felmerülő egyéb lehetőség kizárása mellett lehetne alappal azt állítani, hogy III.r. vádlott mennyiségi alapon kommunikált vádlott-társaival, ezen egyéb lehetőségek értékelése azonban nem történt meg, az ügyészség és az elsőfokú bíróság is egy általános megállapításból következtetett egyszerűen a bizonyítandó kiinduló tételre, amelynek kétséget kizáró bizonyításával azonban adós maradt.

III.r. vádlott mennyiség szerinti bűnösségét alátámasztó bizonyíték tehát az ügyben nem áll rendelkezésre, ilyen tény a Be. 7. § (4) bekezdése alapján nem volt védenca terhére értékelhető.

Fentiek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságának megállapítását, annak a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével történő kiküszöbölését tényből tényre történő helyes következtetés alkalmazásával, ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság alkalmazzon vádtól eltérő minősítést, és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően mind a nemére, mind a mértékére, mind a végrehajtására nézve jelentősen enyhítse a kiszabott büntetést.

Mindemellett a 2021. november 26. napján fogatosított eljárási cselekményről készült jegyzőkönyvnek és a kapcsolatos igazságügyi vegyészszakértői véleménynek a bizonyítékok köréből kirekesztésre vonatkozó elsőbírói rendelkezéssel és annak indoklásával egyetértett.

[19] A fentiek mellett a fellebbviteli főügyészégi átiratban foglalt indítványok elutasítását látta indokoltnak, még a mennyiségi alapon történő bűncselekményi minősítés fenntartása esetén sem látott törvényi lehetőséget a védenca büntetésének súlyosítására, ekörben hivatkozott III.r. vádlott Magyarországon büntetlen előéletére, beismerésére, megbánó magatartására, s az eljárás során igazolt jelentősen megromlott egészségi állapotára, valamint idős korára.

A Kúria Büntető Kollégium Joggyakorlat-elemző csoportjának összefoglalóira, illetőleg az Alaptörvény 28. Cikkére hivatkozva a védő arra az álláspontra helyezkedett, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt a büntetéskiszabás során is csak a fenti ügyészi súlyosítási indítvány elutasítása szolgálná.

[20] Fellebbezésének írásbeli indokolásában IV.r. vádlott védője a jogorvoslati kérelmét módosított formában tartotta fenn, elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, eltérő tényállás megállapítása mellett védencének a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége vádja alóli felmentését, a kábítószerre elkövetett bűncselekmény tekintetében a minősítés megváltoztatását, s a halmazati büntetésre vonatkozó utalás mellőzésével az elsőfokon kiszabott joghátrány enyhítését indítványozta.

[21] Elsődleges indítványa körében kiemelte, hogy védenca cselekményének jogi minősítése szempontjából meghatározó jelentősége van a III.r. vádlottól történő vásárlásoknak, ehhez képest az elsőfokú bíróság adós maradt annak indokolásával, mi alapján állapította meg a korábbi vásárlások során gazdát cserélt kábítószer mennyiségét és az értékesítések egyéb körülményeit. Mind a bizonyítékok ismertetése, mind annak értékelése kapcsán súlyosan hiányos az indokolás, nincs érvelés arra vonatkozóan, hogy alkalmanként 50-70.000,- Ft értékű kábítószer értékesítés helyett miért legkevesebb 50 grammnyi kábítószer adásvételét állapította meg a törvényszék – különösen annak fényében, hogy III.r. és IV.r. vádlottak egybehangzó nyilatkozatai alapján 4-5 alkalommal, alkalmanként 50-70.000,- Ft értékben történő pikó értékesítésről volt szó.

Annak ellenére, hogy ekörben a jelentős mennyiség alsó határának közel tízszeresét kitevő kábítószerértékesítés volt a bizonyítás tárgya, a törvényszék az üzenetváltásokat rögzítő SMS-eket nem szerepeltette ítéletében a bizonyítékok között, azok tartalma, illetőleg az azokkal kapcsolatos egyéb körülmények sem kerültek elemzésre, nincs indokolás, miért nem fogadta el az érintett vádlottak egybehangzó védekezését.

Pusztán a rendelkezésre álló két vádlotti vallomás alapján a törvényszék által ekörben rögzített részletes tényállást nem lehetett megállapítani, azon bizonyítékokra nézve pedig, amelyre a törvényszék az ítéletét alapította, alapos értékelő, mérlegelő okfejtést kellett volna végeznie, ennek hiányában olyan, az indokolási hiányosságból levezethető megalapozatlanság áll fenn, amely a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

Mérlegelés alá vonva az inkriminált SMS üzeneteket, IV.r. vádlott védője arra a következtetésre jutott, hogy a vádlotti nyilatkozatok és az üzenetek alapján nem lehet megállapítani a III.r. és IV.r. vádlottak találkozásainak számát, időpontját, illetőleg azt, hogy ezen alkalmakkor milyen mennyiségű kábítószer vásárlására került sor, pusztán egy megvalósult találkozó igazolt 2021. október 31. napján.

A IV.r. védelmi érvelés tehát az ítéleti tényállás erre vonatkozó részét sem az időpontok, sem a mennyiségek vonatkozásában nem látta igazoltnak, a beismerő nyilatkozatok alapján csak

annyi állapítható meg, hogy az érintettek közötti négy találkozó során alkalmanként 50.000,- Ft értékben történt kábítószer értékesítés.

Kifogásolta a védő a védeence általi kábítószerértékesítés tényére és annak mennyiségére vont elsőbírói következtetést, utalva arra, hogy IV.r. vádlott rendszeres kábítószerfogyasztó volt, nem merült fel adat arról, hogy más beszerzési forrása lett volna, mint III.r. vádlott, és arra vonatkozóan sincs indoklás, miért tekintette úgy a törvényszék, hogy védeence a teljes korábban vásárolt kábítószerértékesítette.

Hangsúlyozta a védelem azt is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok között nem található olyan vallomás, mely a IV.r. vádlott általi kábítószerértékesítésre vonatkozóan terhelő lenne védeence nézve.

[22] A bódult állapotban elkövetett járművezetés vonatkozásában megállapított tényállást a védelem hiányosnak minősítette, mert nem tartalmazott konkrét időpontot a jármű közúti forgalomban való tényleges részvételére nézve.

Az adatok szerint a rendőri megfigyelés III.r. vádlottra irányult, IV.r. vádlott nem állt rendőri megfigyelés alatt, nem cáfolja semmi a beszerzett bizonyítékok alapján azt, hogy IV.r. vádlottnak több, mint két órát kellett várnia III.r. vádlottra, s ez alatt betérve az Név2 bevásárlóközpontba, annak mosdójában kábítószer fogyasztott.

Ilyen bizonyítéki kör mellett nem zárható ki, hogy a IV.r. vádlott szervezetéből utólag kimutatott amfetamin és metamfetamin kizárólag az azt megelőző kábítószerfogyasztás eredménye, hogy a helyszínre érkezett a gépkocsival, a szakértői véleményben írt bódult állapot járművezetés közbeni fennálltát semmi nem igazolja.

A védő a fentiekkel kapcsolatos elsőbírói mérlegelést és érvelést megalapozatlannak ítélte, bizonyítottság hiányában a védeence felmentésére tett indítványt.

[23] Összességében a bizonyítási eljárás nem tárt fel olyan bizonyítékot, ami IV.r. vádlott részéről a kábítószer-kereskedelmet megvalósító magatartást igazolná, összességében sem az ingatlanában tartott házkutatás eredménye, sem az azzal kapcsolatos tanúvallomások tartalma nem támasztják alá azt a feltételezést, hogy védeence kábítószer-kereskedelmet folytatott volna, vagy egyáltalán erre felkészülve, ennek érdekében fecskendőket és műanyag tasakokat szerzett volna be.

Fentiek szerint védeence büntetőjogi felelősségének a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklás büntetében történő megállapítására tett indítványt, arra is figyelemmel, hogy a gépkocsijából lefoglalt kábítószeresek összegzett hatóanyagtartalma nem haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát (annak 89,4%-a volt), és nem bizonyított, hogy a korábban vásárolt kábítószeresek összmennyisége meghaladta volna a jelentős mennyiség alsó határának 10,6%-át.

[24] A védelmi álláspont szerint a jelentős időmúlásra, a részleges beismerő vallomásra, a rendezett életvitelre és a büntetlen előéletre figyelemmel a büntetési célok elérése érdekében szükségtelen védeencevel szemben végrehajtandó szabadságvesztést alkalmazni, a cselekményével arányos és egyúttal szükséges joghátrány a próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, hasznoszerzési célzat hiányában a pénzbüntetés kiszabása nem kötelező és egyéb okból sem indokolt.

Az egybehangzó vádlotti nyilatkozatok szerint 200.000,- Ft összértékben történt védeence részéről kábítószer vásárlás, és ezen összegnek kell a vagyonelkobzás meghatározásának alapjául szolgálnia.

[25] A védő a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal több vonatkozásban, így a III/B-III/E. tényállási pontok kiegészítése körében sem értett egyet, a 2021. november 26-i eljárási cselekményt továbbra is kutatásként értékelte, amelynek kapcsán a hatóság részéről súlyos jogsértések elkövetésére került sor, a kábítószerkereső kutya alkalmazásával kapcsolatos jegyzőkönyv nem hiteles, nem tekinthető közokiratnak, az inkriminált SMS üzenetek pedig nem kerültek az elsőfokú bíróság részéről sem ismertetésre, sem értékelésre, ezért azok alapján a tényállás kiegészítése nem lehetséges.

A védő az elsőfokon kiszabott büntetés súlyosítására irányuló ügyészi indítvánnyal sem értett egyet a fentiek okán.

[26] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben a vád és védelem képviselői fenntartották az írásbeli fellebbezéseikben, illetőleg az elsőfokú eljárásban megtartott perbeszédekben rögzített álláspontjukat, II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában egyetértett a védője által elmondottakkal és kérte büntetésének mérséklését.

[27] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára – különösen a vádlotti és védelmi jogorvoslati kérelmek irányára tekintettel –, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védelmi jogorvoslati kérelmek írásbeli indokolásának tartalmára, a II.r. vádlotti észrevételre, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával teljeskörűen felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

A fentiek szerinti teljes felülbírálat értelemszerűen kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat körébe eső kérdésére, a másodfokú eljárásnak azonban emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában és részcselekményeit illetően is megfelelően vizsgálnia és kontrollálnia kellett. Ekörben megállapítható, hogy már az elsőfokú eljárás során is eljárási szempontból sorozatos támadások érték a védelem részéről az elsőfokú bíróság által tárgyalás anyagává tett nyomozati bizonyítási tevékenységet, ezzel összefüggésben azonban a másodfokú bíróság nem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású, relatív hatályú eljárási hibát, hiányosságot vagy mulasztást.

[28] Aggálytalanul megállapítható módon a bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén ilyen szempontból nem található kifogásolni való.

A lefolytatott bizonyítás teljeskörűnek minősíthető, az eljárási cselekmények a bírósági szakban alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a védelemhez fűződő jogok is maradéktalanul érvényesültek, a terhelti és a tanúkihallgatások a szabályozott rendben folytak, az eljárással érintettek megfelelő képvisellete is mindvégig biztosított volt, nevezettek olyan elbánásban részesültek, amelynek eredményeképpen megfelelően szembesülhettek a felmerülő és őket érintő

bizonyítékalmazzal, az azzal kapcsolatos álláspontjuknak időszerűen hangot adhattak, az azzal összefüggő indítványaik pedig szabályozott rendben elbírálást nyertek.

[29] A korábban már jelzettek szerint III.r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a Be. 608. § (1) bekezdésének d) pontja és a Be. 609. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése érdekében terjesztette elő indítványát arra hivatkozással, hogy részben a tárgyaláson felvett bizonyítás olyan személy, I.r. vádlott védője távollétében zajlott le, akinek részvétele kötelező volt, és a felvett bizonyítás nem került utóbb az I.r. vádlott előtt megismétlésre.

[30] Az utóbbi jogi álláspontot a másodfokú bíróság alapvetően tévesnek ítélte.

A védő által meghivatkozott jegyzőkönyv vonatkozó része azt a I.r. vádlotti bejelentést tartalmazza, miszerint másik jogi képviselőt szeretne, és ő fog másik védőt meghatalmazni, az ezzel kapcsolatos papír azonban még nem készült el. Utóbbiakból nyilvánvaló, hogy a másik jogi képviselő meghatalmazásának folyamata még csak elindult, a terhelt álláspontja szerint sincs adott pillanatban érvényes és hatályos meghatalmazása más ügyvéd felé.

Ezen túlmenően a rendelkezésre álló adatok szerint az I.r. vádlott és védője közötti megbízási szerződés írásba foglalt, így a megbízási szerződés megbízó részéről azonnali hatállyal történő felmondását is írásban kell közölni, nyilvánvalóan nem lehet írásban közölt felmondásnak tekinteni egy másik jogi képviselő jövőben történő meghatalmazására vonatkozó terhelti kijelentés lényegének pusztá bírósági jegyzőkönyvezését.

A fentiek szerint tehát minden ténybeli és jogi alapot nélkülöz az arra történő hivatkozás, miszerint I.r. vádlott felmondta volna adott tárgyalási nyilatkozatával a meghatalmazott védőjével kötött megbízási szerződését, ezt ráadásul a szükséges alakszerűségek megtartása mellett tette volna, mint amiképpen az a megállapítás is, miszerint a meghatalmazás azonnali hatályú felmondását a bíróság tudomásul vette és elfogadta volna.

A peres eljárás elhúzására irányuló törekvésen túlmenően az I.r. vádlott védelmének jogszerű és hatékony ellátásához, az egyéb perrendi-eljárási garanciális jogainak érvényre juttatásához a III.r. vádlott védőjének jogos, törvényes érdeke nem fűződik, az ügyben az I.r. vádlott által utóbb meghatalmazott jogi képviselő a korábbi védői tevékenységgel, az ezzel kapcsolatos elsőbírói eljárási móddal kapcsolatban semminemű kifogást nem emelt, arra még csak utalást sem tett.

Mindemellett az is megállapítható, hogy azzal a döntésével, miszerint az I.r. vádlott tárgyalási kihallgatásától aznap eltekintett és csak az őt nem érintő bizonyítási cselekményeket foganatosította, az elsőfokú bíróság minden szempontból törvényesen járt el, pertaktikai, pergazdaságossági-perhasznossági szempontból is célszerű döntést hozott, jóllehet akár az I.r. vádlott részletes tárgyalási kihallgatásának is megvolt valamennyi törvényi kritériuma. Az adott időpillanatban az elsőfokú bíróság által megtett intézkedések kizárólag annak elkerülését szolgálták, hogy a későbbiek folyamán I.r. vádlottra vonatkozóan a tárgyalást meg kelljen ismételni, és így a meghatalmazásnak a körülmények alapján fel sem merülő azonnali hatályú felmondását a törvényszék értelemszerűen nem is vehette tudomásul.

Ugyanilyen megfontolások vezették az I.r. vádlott védőjét is annak észrevételezésekor, hogy a pszichiáter szakértő kirendelésére vonatkozóan előterjesztett korábbi indítvány fenntartására az I.r. vádlottnak és a másik védőnek később célszerű nyilatkoznia.

Pusztán a III.r. vádlott védőjének önkényes értelmezésén alapul az a megállapítás, miszerint az I.r. vádlott tárgyaláson jelenlévő védője a védői jogok és kötelezettségek gyakorlására ekkor már nem tartotta magát jogosultnak.

[31] A tárgyalás megismétlésével összefüggésben a III.r. vádlotti védelem által állított anomáliákkal összefüggésben pedig megállapítható, hogy a bíró személyében bekövetkezett változásra figyelemmel szabályszerű körülmények között megismételt eljárás nyilvánvalóan az addigi tárgyalási eljárási cselekmények lényegének ismertetésére terjedt ki, márpedig az ismert előzmények miatt I.r. vádlott tárgyalási kihallgatására ekkor nem került sor, a megismétléssel érintett eljárási cselekményen a bíróság az I.r. vádlottat nem érintő bizonyítást vette fel, és értelemszerűen annak szabályos megismétlését következően kellett sort keríteni I.r. vádlott tárgyalási kihallgatására is.

Az elsőfokú bíróság tehát nyilvánvalóan az addig lefolytatott bizonyítás megismétlésével kezdte meg az eljárását, a tárgyalás megismétlésével az addig felvett bizonyítást ismételte meg, s ez nyilvánvalóan nem azonos a bizonyítás teljeskörű ismételt felvételével, miután az a tárgyalás anyagának ismertetésével is elvégezhető.

Miután tehát a 99. számú jegyzőkönyv felvételével érintett tárgyaláson I.r. vádlott részéről nem történt meg a megbízási szerződés, a meghatalmazás azonnali hatályú felmondása, az ekkor jelenlévő védővel szemben semmilyen kizáró ok nem állapítható meg, ebből következően az sem, hogy a bíróság olyan személy távollétében tartott tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező volt; s ennek megfelelően került sor a tárgyalás későbbiek során történő szabályos megismétlésére, a fentiekkel kapcsolatos III.r. védői álláspont nem foghatott helyt.

[32] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható volt, hogy a széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás anyagává tételére az elsőfokú büntetőeljárás során perrendszerűen került sor, az eljáró bíróság tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást túlnyomórészt felderítette, és azt javarészt helyénvaló módon is állapította meg. Az eljárás folyamatában a törvényszék folyamatosan kerített sort a nyomozás során, illetőleg a tárgyalási szakban beszerzett bizonyítékok részletes ismertetésére, az eljárás végén egy átfogó iratismertetést is tartott, és a tárgyalási jegyzőkönyv azt is tartalmazza, miszerint a teljes nyomozati anyag, illetőleg a bírósági szakaszban keletkezett iratok összessége (1-198. számú iratig bezárólag) is megfelelően ismertetésre került.

Összességében helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet személyi részét, illetőleg az irányadó történeti tényállást Terhelt4 IV.r. vádlott túlnyomórészt tagadó vallomásával szemben Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak jelentősebb részben beismerő vallomásai, a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök útján beszerzett adatokról szóló közlemények, üzenetek és feljegyzések, a korábbi eljárásban terheltként, a jelen eljárásban az elkülönítéseket követően tanúként szereplő tanú4, tanú5, tanú6, tanú7 és tanú8 tanúk nyomozati vallomásai, továbbá a házkutatási jegyzőkönyvek, a IV.r. vádlott lakóhelyén tartott házkutatáson résztvevő rendőrtanúk bíróság előtt tett vallomásai, továbbá a 2021. november 25. és 26. napján megtartott nyomozati cselekményeken résztvevő rendőrtanúk vallomásai, a rendőri jelentések, a helyszíni szemle jegyzőkönyvek, a fényképmellékletek által tanúsított körülmények, az igazságügyi vegyészszakértői, toxikológiai, orvosszakértői és okmányszakértői vélemények, továbbá a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

[33] A korábban már jelzettek szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének alapvetően eleget tett, a relevánsnak minősülő bizonyítást az eljárási szabályoknak megfelelően lefolytatta, a vádlottak tagadására, illetőleg részbeni tagadására figyelemmel mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint kisebb mértékben megalapozatlan.

A fentiek szerinti részleges tényállási hiányosságot az az elsőbírói tévedés eredményezte, amelynek kapcsán a törvényszék kirekesztette a bizonyítékok közül a 2021. november 26. napján fogatosított eljárási cselekményről készült jegyzőkönyvet, és az ahhoz kapcsolódó igazságügyi vegyészszakértői véleményt.

[34] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a nyomozó hatóság által 2021. november 26. napján fogatosított utólagos szemle ténylegesen nem bizonyítási cselekmény volt, hanem vagyont érintő kényszerintézkedés, kutatás, amelynek nem voltak meg a törvényi előfeltételei, azon nem voltak jelen a jogszabályban meghatározott személyek, az eredeti jegyzőkönyv nem tartalmazza a kábítószerkereső szolgálati kutyát és indítóját, továbbá az utólag beszerzett, jegyzőkönyv kábítószerkereső kutya alkalmazásáról elnevezésű irat is aggályokat támaszt, ilyen módon az utólagos szemlén lefoglalt eszközök a IV.r. vádlott eljárási jogainak lényeges sérelmével kerültek megszerzésre.

[35] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy – miután előzetes információi voltak arról, hogy III.r. és IV.r. vádlottak között kábítószerátadás fog megvalósulni – 2021. november 25. napján a nyomozó hatóság rendőri intézkedés keretében közterületen ellenőrzés alá vonta többek között a IV.r. vádlott tulajdonában és használatában lévő Név3 típusú személygépkocsit is.

A rendőri ellenőrzést megelőzően a vádlottak a helyszínen valóban személyesen találkoztak, majd a rendőri ellenőrzés során a gépjárműben kábítószernek tűnő anyagokat és nagyobb mennyiségű készpénzt találtak, így a járművet az esti-éjszakai órákban (2021. november 25. napján 21 órától november 26. napján 02 óra 19 percig) – kábítószerkereső kutya alkalmazása nélkül – átvizsgálták, amelynek eredményét helyszíni szemle megtartásáról felvett jegyzőkönyvben rögzítették, majd a járművet a nyomozó hatóság a helyszínen kényszerintézkedés keretében, birtokbavétellel lefoglalta, és azt a rendőrség telephelyére beszállította.

A szemlejegyzőkönyv azt is tartalmazta, hogy az érintett két terhelt személygépkocsiját a szemlével érintett személyek jelenlétében a helyszínen lévő rendőri egységek tagjai a Győri Rendőrkapitányságra vezették betárolás céljából, és ott sérülésmentesen betárolták. Kábítószerkereső kutyás egység nem volt jelen a helyszíni szemlén, azt az MTK nem tudott a helyszínre irányítani.

[36] Miután pedig megalapozott gyanú volt arra, hogy a vádlottak között a feltaláltnál nagyobb mennyiségű kábítószer átadása történt, viszont azt az előző napon az átvizsgálás során nem találták meg, indokoltá vált kábítószerkereső kutya igénybevétele, ezért a nyomozó hatóság november 26. napján az előző nap már kényszerintézkedés keretében lefoglalt és biztosított gépjármű utólagos szemlét speciális kábítószerkereső kutya igénybevételevel fogatosította. A szemléről jegyzőkönyv készült, azon részt vett a szemlebizottság vezetője, a bűnügyi technikus és szaktanácsadóként a kutyavezető a kutyával. A kutyavezető a maga és kutyája tevékenységéről külön jegyzőkönyvet készített.

A kutya közreműködésével történő ismételt átvizsgálás eredményeképpen a nyomozó hatóság a gépjármű mélynyomó nyílásában elrejtve megtalálta, majd lefoglalta a fekete színű, közepes méretű zokniban tartott, piros nejlonzacskóba tekert, nettó 74,78 gramm amfetamintartalmú kábítószer.

[37] A büntetőeljárás törvény a bizonyítási eszközök felkutatásának, ellenőrzésének, megvizsgálásának lehetséges módjaként szabályozza a bizonyítási cselekményeket, köztük a szemlét. A Be. 207. § (2) bekezdése szerint a szemlén fel kell kutatni és össze kell gyűjteni a tárgyi bizonyítási eszközöket, és gondoskodni kell a megőrzésükről. Az eljárás során a helyszínen feltalált és az érintett vádlottakhoz köthető járművek, az azokban megtalált kábítószer és egyéb bűnjелеk a Be. 204. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tárgyi bizonyítási eszközök.

[38] Ehhez képest a kutatás kényszerintézkedés, külön fejezetben rendelkezik róla a büntetőeljárás törvény. A Be. 302. § (1) és (2) bekezdései alapján a kutatás a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében többek között a jármű átkutatása, ha megalapozottan feltehető, hogy bizonyítási eszköz megtalálására vezet.

[39] Az általános eljárásjogi szabályok szerint a helyszíni szemle eljárásjogi alakiséghez kötött nyomozati cselekmény, amelynek során megfigyelik és rögzítik a helyszínen talált állapotot, helyzetet, körülményeket, továbbá felkutatják, megvizsgálják és olyan módon rögzítik a nyomokat, anyagmaradványokat, nyomhordozókat, egyéb elváltozásokat és mindezek összefüggéseit, hogy a szemle során feltárt és rögzített tények és anyagok, bűnjелеk támpontot nyújtsanak a nyomozáshoz, és azok bizonyítékként felhasználhatóak legyenek. A szemle során tárgyi bizonyítékok felkutatása, összegyűjtése, szakszerű rögzítése történik, amennyiben ennek feltételei fennállnak.

A november 25. napján elvégzett eljárási cselekmény során a nyomozó hatóság a felvett jegyzőkönyv által is dokumentált módon az érintett terheltek gépjárműveit és az azokban feltalálható egyéb bűnjелеket (helyszíni) szemle keretében vonta vizsgálat alá, majd azokat vagyoni jellegű kényszerintézkedés keretében lefoglalta, majd pedig az elsőfokú bíróság által is hiteltérdemlő bizonyítékként elfogadott szemlejegyzőkönyv által is igazoltan a rendőrhatalóság helyszíni egységei által beszállításra, majd pedig lezárásra került a rendőrség zárt parkolójában. Ettől az időponttól kezdődően IV.r. vádlott járműve is folyamatosan, megszakítás nélkül kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

Egy ilyen státuszú, a rendőrhatalóság fennhatósága alá fentiek szerint törvényes kényszerintézkedés foganatosítása útján bekerült nyomhordozó szükségessé váló újabb, más szempontú, más eszközökkel történő továbbvizsgálata céljából abszolút szükségtelen, indokolatlan és indokolhatatlan újra a védelem által állított másik kényszerintézkedést elrendelni, hanem – mint ahogy jelen esetben is szabályosan erre sor került – a lefoglalt bűnjелеket további, lényegében folytatólagos helyszíni szemle keretében lehet még alaposabb vizsgálat alá vonni.

[40] Ismert és a szemlejegyzőkönyv által is igazolt, hogy november 25. napján nem állt rendelkezésre kábítószerkereső kutya, az éjszakai órákban lefolytatott bizonyítási cselekményen nem találták fel a keresett mennyiségű kábítószer, az ügy ezen állásában többek között az érintett gépjárműk lefoglalásának, biztosításának, megfelelő elhelyezésének

akadály nem volt, erre nézve törvényes intézkedések történtek, tárgyi bizonyítási eszközök felkutatása, azok összegyűjtése érdekében pedig lehet (további) helyszíni szemlét lefolytatni.

A helyszíni szemlét bizottságvezető vezeti, bűnügyi technikus vesz részt benne, a bizottság munkáját különböző szakterületek szakemberei segítik, jelen esetben értelemszerűen jelen volt a kábítószerkereső szolgálati kutya és annak vezetője.

A helyszíni szemlének statikus és dinamikus része is van, annak végrehajtását objektív és szubjektív módszerekkel is biztosítani lehet, jelen esetben szubjektív módszerrel végrehajtott szemle került rögzítésre, amely a szakmai szabályoknak mindenben megfelelt. A szemlejegyzőkönyvnek különböző mellékletei vannak, a bűnjeljegyzék, a fényképmelléklet, helyszínrajz, esetlegesen hang- vagy videófelvétel, illetőleg adott esetben a szolgálati kutya vezető jelentése, amely jelen esetben is elkészült, tény, hogy az nem lett csatolva a szemlejegyzőkönyvhöz, a nyomozó hatóságnál azonban rendelkezésre állt, és a bíróság megkeresésére a rendőrség a szolgálati kutya vezető jelentését pótlólag csatolta.

A védelem által felvetett azon adminisztratív típusú hiányosságok, miszerint a kábítószerkereső kutya alkalmazásáról készült jegyzőkönyv nem került be a Robotzsaru rendszerbe, nem volt a nyomozati iratokban a szemléről készült jegyzőkönyv melléklete, a bizonyítási eszközök beszerzésének törvényességét nem érintik, önmagukban nem vezethetnek ezen bizonyítási eszközökből származó bizonyító tényeknek a bizonyítási rendből történő kizárásához, arra alkalmatlanok, különös figyelemmel arra, hogy egyrésről az utólagos helyszíni szemlén feltalált és biztosított kábítószer mennyisége, csomagolásának formája és módja teljes egészében megegyezik a IV.r. vádlott utólagos beismerő vallomásaiban előadottakkal, amely szerint neki november 25. napján III.r. vádlott milyen fajtájú, milyen minőségű és mennyiségű, milyen csomagolásban lévő kábítószerrel kínált megvételt, másrésről a többek között a járművek lefoglalásával kapcsolatos kényszerintézkedést, majd az azt követő sorozatos átvizsgálásokat szemle keretében fogatosító személyek tanúként tett vallomásai is a védelmi hivatkozásokat kritikátlanul elfogadó elsőbírói érvelés ellenében hatnak. tanú9, tanú10, tanú11, tanú12 és tanú13 tanúvallomásai egybehangzóak voltak tekintetben, hogy a nyomozó hatóság által fogatosított lefoglalás, illetőleg bizonyítási cselekmények sora úgy történt, ahogy az az írásban felvett szemlejegyzőkönyvekben részletesen dokumentálásra került. Valamennyi nevezett tanú vallomása azt tartalmazta, hogy az elrendelt bizonyítási cselekményeken, az alap és a pótlólagos szemlén milyen tevékenységeket végeztek, melyek voltak a fennálló körülmények, tanú13 bírói kérdésre adott azon válasza, mely szerint szakmai tapasztalata alapján november 26. napján a szolgálati kutyával gépjárműátvizsgálást, kutatást végzett, nyilvánvalóan nem alkalmas az elsőbírői álláspont alátámasztására, hiszen egy nyomozati bizonyítási cselekménynek mint adott esetben a szemlének is immanens részét képezheti a feltárási, kutatási típusú eljárási cselekmény, amelynek fogatosítása értelemszerűen nem jelenti azt, hogy az ezzel érintett hatósági cselekmény a Be. 302. §-ában szabályozott kutatásnak mint kényszerintézkedésnek minősülne.

Megállapítható tehát, hogy a fenti tanúbizonyítékokat az előfokon eljáró bíróság nem zárta ki a bizonyítási eszközök közül, mi több, a bizonyítéki rendből való kizárás legfőbb bizonyítékaiként vette számba, valójában ezek tartalmát a jogszabályoknak meg nem felelő, önkényes értékelésben részesítette. Emellett a 36/2020. sz. benyújtó4 utasítást a törvényszék pusztán meghivatkozta, semminemű indoklást nem fűzött azonban ahhoz, hogy annak rendelkezései miként, mennyiben támasztják alá azt a ténymegállapítását, miszerint a pótlólagos szemle napján a nyomozó hatóság IV.r. vádlott járművével összefüggésben kényszerintézkedést, kutatást fogatosított.

[41] A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a járműátvizsgálásokkal kapcsolatos szemlejegyzőkönyvek olyan teljes bizonyítóerejű közokiratok, illetőleg ahhoz kapcsolódóan a szolgálati kutyavezető jelentése legalábbis olyan teljes bizonyítóerővel rendelkező magánokirat, amelynek törvényessége, kriminalisztikai szakszerűsége alappal nem támadható, a nyomozó hatóság által az ügyben 2021. november 25. napján, majd november 26. napján fogatosított szemle törvényes volt, az ezek eredményeképpen sorra kerülő kényszerintézkedéseket (lefoglalások elrendelése) és a nyomozati bizonyítási cselekményeket dokumentáló jegyzőkönyvek mind tartalmi, mind formai szempontból szabályosak voltak, azok az ügy megítélése kapcsán bizonyítékként értékelhetők, felhasználandók, így az utólagos szemlét, az annak keretében feltalált tárgyi bizonyítási eszközöket és az arról készült jegyzőkönyvet, valamint az ahhoz kapcsolódó igazságügyi vegyészszakértői véleményt törvényesen beszerzett bizonyítási eszközöknek kell tekinteni, és az azokból származó tényekkel az ítéleti tényállást – kiküszöbölve a részleges megalapozatlanságot – ki kellett egészíteni.

[42] Az elsőfokon eljáró bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében helytállóan vette számba és értékelte a terheltek védekezésében, előadásaiban foglaltakat, az egyes rájuk nézve terhelő tartalmú tanúvallomásokban részletezett körülményekre, továbbá a szakértői véleményekben foglalt megállapításokra, valamint a leplezett eszközök útján beszerzett bizonyítási anyag rájuk vonatkozó körülményeire tett észrevételeiket és magyarázataikat.

Részletesen elemezte a vádlottak nyomozati szakban, illetőleg a bírósági eljárás során tett eltérő, több esetben feloldhatatlan ellentmondásokat mutató vallomását és hivatkozásait, továbbá megfelelő értékelésben részesítette a nyomozás során ugyancsak terheltként szereplő, utóbb azonban már jogerős marasztaló ítéletekkel érintett tanúk, így tanú4, tanú5, tanú6, tanú7 és tanú8 eljárás során előadott védekezését, illetőleg különböző előadásait.

A fentiekből nyert bizonyítékokat a törvényszék helytállóan vetette össze a leplezett eszközök alkalmazása útján rendelkezésre álló lehallgatási anyag szolgáltatva bizonyítékokkal, amelyek együttes értékelése alapján okszerűen következtetett III.r. és I.r. vádlott között, illetőleg a III.r. és IV.r. vádlottak relációjában végbement kábítószerértékesítésekkel kapcsolatos információcsere mennyiségi szempontú, és nem ellenértékalapú meghatározottságára.

[43] A fentiekkel összefüggésben elsősorban azt kellett megállapítani, hogy II.r. vádlott kivételével valamennyi terhelte a büntetőeljárás során rendkívül önellentmondásos védekezést terjesztett elő, különösen igaz ez III.r. és IV.r. vádlottra, akik a terhükre rótt kábítószerátadás és átvétel teljes tagadásától hosszabb idő eltelte után eljutottak egyes releváns tények elismeréséig.

IV.r. vádlott a kezdeti védekezésétől – amely szerint 2021. november 25. napján kizárólag azért volt az Interspar parkolóban, mert az OBI áruházban készült hegesztőpálcát venni – több vallomáson keresztül és hosszú hónapok után végül eljutott addig, hogy az adott napon az előző napi üzenetváltásban megbeszéltek szerint tervszerűen találkozott az Interspar parkolóban III.r. vádlottal, akinél – több korábbi kábítószervásárlást követően – kedvező árfolyamon eurót akart váltani. A megbeszélt találkozójukról kezdetben ugyancsak tudni sem akaró III.r. vádlott ugyancsak több áttételen keresztül és hosszabb idő után jutott el az ugyanazon célból történt találkozásuk elismeréséig, védekezésük azonban lényegében minden egyéb vonatkozásban egymással ellentétes, több ponton karakteresen is ellentmondásos, illetőleg egyértelműen a másikat terhelő volt. Mindkettőjük egymást terhelő nyilatkozatából világosan megállapítható, hogy fogvatartásuk során a szabályokat kijátszva folyamatosan tartották egymással a kapcsolatot, azzal vádolták egymást, hogy szóbeli, illetőleg írásos

kapcsolatfelvétel során érte őket a másik részéről nyomás arra nézve, hogy milyen védekezést terjesszenek elő. Utóbbiakról a részlegesen beismerő nyilatkozataikban mindketten említettettek. Nevezettek így aggálytalanul egyeztetni tudták a lefűlelt találkozásuk motivációira tett nyilatkozataikat, amelyek azonban így sem voltak teljes átfedésben, hiszen III.r. vádlott előadása szerint IV.r. terhelt azért is találkozni akart vele, hogy megbeszéljék az I.r. vádlott időközbeni elfogásával és letartóztatásával kapcsolatos fejleményeket. Mindemellett a kábítószerértékesítések gyakoriságával, s az egyes alkalmakkor átadott szerek ellenértékével összefüggésben sem mutatható ki teljes egyezőség, hiszen III.r. vádlott 4-5 alkalomról, és alkalmanként 50-80.000,- Ft ellenértékű kábítószer IV.r. vádlott által kezdeményezett értékesítés tekintetében (azaz 200-400.000,- Ft árú drog), míg IV.r. vádlott 5-6 alkalommal, alkalmanként 50-70.000,- Ft ellenértékű (azaz 250-420.000,- Ft árú drog) kábítószer fogyasztási célú megszerzése tekintetében tett beismerő vallomást.

[44] A vádlotti védekezési irányok fentiek szerinti indokolatlan módosításaira, pusztán az érintett terheltek önérdékét szolgáló változtatgatásokra, az ezzel kapcsolatos terhelti magatartásra figyelemmel III.r. és IV.r. vádlottak szavahihetősége megdőlt, az általuk szolgáltatott bizonyítékok hiteltérdemlősége önmagában aggályos, ebből következően nyilatkozataikat kizárólag abban a részükben lehetett figyelembe venni a tényállás megállapítása körében, amelyekben azokat a rendelkezésre álló egyéb hiteltérdemlő bizonyítékok megfelelően alátámasztották, vagy legalábbis nem cáfolták minden kétséget kizáróan.

[45] A fentiekhez képest a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazása során rögzített SMS váltások és ezzel kapcsolatos egyéb bizonyítékok I.r. és III.r. vádlott relációjában aggálytalanul igazolták a kábítószerrendelések tényét, a megrendelt drog mennyiségét, esetenként minőségét. Olyan nagyszámú üzenetváltás állt rendelkezésre, amelyek nem pusztán az egyes kábítószerértékesítések közvetlen és konkrét körülményeit, feltételeit bizonyították, hanem nagyon sok esetben annak elő-, illetőleg utóéletét, a kábítószerbeszerzésre indító körülményeket, illetőleg annak egyes következményeit is, a legtöbb esetben nyomon követhető volt az adott mennyiségben történő megállapodást követően a hosszú egyeztetések sora, amíg aznap, illetőleg másnap, sűrű üzenetváltásokat követően végül az üzenetek tartalmából következően is tényleges átadásra került az adott drogmennyiség.

III.r. vádlott védekezése szerint – és ilyen irányú előadásai I.r. vádlottnak is voltak – a kábítószer értékesítéssel összefüggő üzenetekben megjelenő számok nem a kábítószer mennyiségét, hanem annak ellenértékét jelölték, ezen védekezést azonban az összes rendelkezésre álló körülmény cáfolja.

Az egyik vevőjével való értekezés során I.r. vádlott azt bizonygatta a hibás teljesítésre hivatkozó, Név4 nevű vevőnek, hogy hiába ér az átadott kábítószer egy fecskendő hatodik beosztásáig („hat vonal van benne”), az valójában bruttó 1,1 gramm, nettó 1 gramm amfetamin tartalmú port foglal magában. Kimutatható, hogy az összes többi vevő is mennyiségi alapegységre, gramm alapon rendelte meg a kábítószer I.r. vádlottól, és ez a módszer állapítható meg I.r. és III.r. vádlottak közötti kábítószer értékesítési reláció vonatkozásában is.

tanú4 hitelt érdemlő korábbi tanúvallomása ugyanis tartalmazta azt is, hogy I.r. vádlott a kábítószer beszerzés kapcsán egy 60 év körüli, öszes, Név5 nevű, magyarul beszélő szlovák férfival tartotta telefonon a kapcsolatot, az üzenetekben kommunikáltak úgy, hogy I.r. vádlott mindig leírta, mennyi kábítószer kell neki, tudomása szerint I.r. vádlott alkalmanként 50-100

grammokat kért. tanú5 vallomása szerint pedig I.r. vádlottól grammonként 25-26.000,- forintért vásárolta a pikót.

[46] Az I.r. és III.r. vádlotti védekezés mellett semmilyen módon nem értelmezhető az elsőfokú ítélet I/A. pont 19. pontjának alapjául szolgáló üzenetváltás, amelynek során III.r. vádlott azzal ajánl fel I.r. vádlott részére kábítószer, hogy „Kimaradt nekem 20, nem veszed át?”; illetőleg többek között az I/A. pont 31. pontban foglaltak alapjául szolgáló azon üzenet, amelyben III.r. vádlott azt a felajánlást teszi, hogy „van pluszban 30-am, érdekel?”. Önmagában az utóbbi közlések szövegkörnyezetéből, de a vádlottak tevékenységét meghatározó drogértékesítési gyakorlat konkrétan ismert adataiból és körülményeiből is nyilvánvaló, hogy az üzenetváltások egyértelműen mennyiségi meghatározáson és nem ellenértéki szemponton alakultak. Kizárólag az elemi logika és a józan ész alapvető szabályainak sérelme mellett lehet ezzel ellentétes következtetésre jutni.

[47] Köztudomású tény a kriminalisztikában, illetőleg a büntető igazságszolgáltatásban, hogy a kábítószer mindig mennyiségi alapon, tömegében méri, amennyiben tablettá, akkor jellemzően darabszámban, ha folyadék, akkor ürmértékben, illetve a neki megfelelő súlymértékben. A korábban már indokoltak szerint a telefonbeszélgetések során maguk a vevők is a fentiekhez igazodva metamfetamin esetén egyet, kettőt, négyet rendeltek (utalva például arra, hogy a 06-os (0,6 gramm) nem kell), marihuána esetén az egész 1 kilogrammot, a fél 500 grammot, a hat vagy hét pedig 600-700 grammot takart.

Nyilvánvalóan a vádlottak számára legkedvezőbb védekezés az ellenérték alapú számítás, amelynek azonban jelen ügyben semminemű ténybeli alapja nincs, az üzenetben megjelenő számok minden esetben grammokat jelölnek.

A kábítószer, különösen a jelenlegi inflációs helyzetben napiáras, folyamatosan változik az ára, az euró-forint árfolyam is folyamatos mozgásban van, gyakorlatilag elképzelhetetlen tehát, hogy a nyomozati nyilatkozatai szerint a metamfetamint külföldi forrásból, nyilvánvalóan euróért beszerző III.r. vádlott az eurót gondolatban forintra átváltva 20.000,- és 30.000,- forintos ellenértékért kapható kábítószer mennyiségeket ajánl fel I.r. vádlottnak, és az azon lévő egyértelműen elhanyagolható anyagi haszon reményében súlyos kockázatokat vállalva államháztartást is átlépve szállítja az esetenként minimális, 1 grammnyi tömegű és értékű drogot Magyarországra.

Ezzel összefüggésben tehát a másodfokú bíróság aggálytalanul osztotta a vád azzal kapcsolatos álláspontját, miszerint nem létezik díler, aki a megrendelő által esetenként meghatározott, változó volumenben forint ellenértékben közölt megrendelés alapján külföldről tudna akár a legminimálisabb mennyiségű drogot is rentábilisan biztosítani a felvevő piacának.

A fentiekre figyelemmel az ítéleti tényállás I/A. pontja vonatkozásában elvégzett elsőbírői mérlegelő tevékenység törvényes, ugyanakkor egyes tételei vonatkozásában a rendelkezésre álló bizonyítékok, elsősorban a leplezett eszközök alkalmazásával nyert adatok – az I.r. vádlott által a kiskaféasztóknak történt kábítószer értékesítésekkel összefüggésben – eltérő következtetések levonására nyújtottak alapot, e körben az ítéleti tényállás pontosításra szorult.

[48] A fenti megfontolások III.r. és IV.r. vádlottak egymással folytatott kábítószer-kereskedelmi tevékenységével összefüggésben is irányadóak, az ezekkel összefüggő üzenetváltások egyik résztvevője az előbb részletezett tényállási ponthoz hasonlóan ebben az

esetben is III.r. vádlott, az általa folytatott tevékenység, a mennyiségi alapú megrendelés és szállítás nyilvánvalóan ugyanolyan módon adott.

Nem pusztán a kábítószer értékesítési tevékenység alapjellegzetességeként felismerhető mennyiségi alapú megrendelés, teljesítés és egyáltalán elszámolás gyakorlatából, és nem is csak a kétfajta relációt összekötő III.r. vádlott ugyanolyan típusú magatartásából, hanem egyértelműen a III.r. és IV.r. vádlottak között aktuálisan végbement üzenetváltások tartalmából, kohéziójából és szövegkörnyezetéből, szövegösszefüggéseiből együttesen vonható arra nézve következtetés, hogy kettejük viszonylatában is mennyiségi alapon folytak a kábítószerrel kapcsolatos üzemek.

IV.r. vádlott védekezésében maga is hivatkozott arra, hogy az általa elismert mennyiségű alkalmanként történő értékesítés volumene olyan csekély, hogy ez III.r. vádlottnak nem érte volna meg. Nyomozati nyilatkozata szerint abból is látszik, hogy nemcsak miatta jött át a határon Név5, „mert 50.000 forintért nem fog Település1-be jönni, hogy csak nekem hozzon kábítószer”.

További, más személyek irányába történő drog eladással, illetőleg vétellel egyébiránt kölcsönösen „gyanúsították” egymást III.r. és IV.r. vádlottak, III.r. terhelt nyilatkozata szerint Terhelt4nak más is hozott kábítószer, mert mindig az árral volt problémája, volt, hogy elszólta magát, hogy tud olcsóbban is szerezni.

[49] A IV.r. vádlott telefonjából lementett 44 darab SMS üzenet vádbeli értelmezését elfogadva alapította ezekre az elsőfokon eljáró bíróság az ítéleti tényállást az ügydöntő határozatának III/D. pontjában.

Ezen bizonyítékokhoz a IV.r. vádlottól származó bizonyítékok mérlegelésével összefüggésben rövid értékelést is fűzött, amelyet a IV.r. vádlotti védelem nem talált kielégítőnek.

Fentiekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az érintett vádlottak metamfetamin tartalmú kábítószer értékesítését célzó magatartása és legalább 5 rendbeli találkozása a kimentett üzenetek alapján megfelelően dokumentált, ezek időpontjait az elsőfokú ítélet helytállóan jelöli meg, miképpen – az érintett terhelt, különösen a IV.r. vádlott részbeni beismerő vallomásaiban foglaltakra is figyelemmel – helyes következtetést vont az egyes alkalmak által érintett kábítószer mennyiségekre is.

A korábban már más relációban részletezett okokból és az inkriminált üzenetek konkrét tartalmából, szövegösszefüggéséből és szövegkörnyezetéből adódóan kizártnak kellett tekinteni annak lehetőségét, hogy példának okáért a III.r. vádlott 70.000 forintnyi, azaz a 3 grammot alig meghaladó mennyiségű kábítószer értékesítését ajánlotta volna fel IV.r. vádlottnak, aki a fentiek szerint tudva azt, hogy ez III.r. vádlottnak nem éri meg, és ezért nem jön Magyarországra, arra vette rá III.r. vádlottat, hogy 2 grammot alig meghaladó mennyiségű metamfetamint hozzon neki Magyarországra 50.000,- forintnak megfelelő euróért.

Ami pedig az egyes alkalmakkal érintett konkrét kábítószer mennyiségeket illeti, a 70 helyett 50 gramm metamfetamin tartalmú por IV.r. vádlott általi tényleges megszerzését követően utalások hangzanak el a szokásos mennyiségre, ebből valóban az ötből három alkalommal 50-50-50 grammot érintő adásvételre kellett következtetni, míg a negyedik alkalommal a IV.r. vádlott reakciójából („ha jó a csaj, semmi akadálya”) okszerű az arra vont konklúzió, miszerint ez alkalommal a szokásos 50 grammnál nagyobb mennyiségű felajánlást fogadott el IV.r. vádlott.

Összevetve ezt azzal a ténnyel, hogy IV.r. vádlott maga is minimum öt alkalommal, alkalmanként 50-60-70.000,- forintért történő kábítószer beszerzésről tett elismerő

nyilatkozatot, az elsőfokú bíróságnak immár a mennyiségi alapon levont következtetését a kábítószer mennyiségekre nézve törvényesnek és megalapozottnak kellett tekinteni.

Mindemellett a lementett üzenetek közül az utolsók 2021. november 24. napján utalnak a III.r. és IV.r. vádlottak által megbeszélte újabb találkozóra, ezzel összefüggésben nem hagyható figyelmen kívül, hogy IV.r. vádlott kifejezetten elismerte, miszerint november 24. napján az egymással váltott üzenetekben másnap 17 órára találkozót beszéltek meg III.r. vádlottal.

A fentiekkel kapcsolatos IV.r. védelmi okfejtés tehát a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem foghat helyt.

[50] A bódult állapotban elkövetett járművezetés bűncselekménnyel összefüggésben kiemelés érdemel, hogy IV.r. vádlott az első nyomozati gyanúsított kihallgatása alkalmával kérdésre válaszolva jelezte, hogy sem alkoholt, sem kábító hatású szert nem fogyasztott, s erre tekintettel kihallgatható állapotban van, másrészt kifejezett rákérdezés után azt is közölte, hogy utoljára két nappal azt megelőzően fogyasztott kábító hatású anyagot.

Mindezen védekezését az ezzel kapcsolatos bármely ok, körülmény megjelölése nélkül alapjaiban megváltoztatva utóbbi előadásaiban már arra hivatkozott, hogy november 25-én a megbeszélte időpontnál korábban 15-16 óra közötti időben ért a helyszínre, s miután több, mint két órát kellett várakoznia, az Név2ba átmenve az ott lévő mosdóban pikót fogyasztott. Utóbbi vallomása pedig azon korábbi egyik nyilatkozatával ellentétes, amely szerint a 6 órára megbeszélte találkozóra 5 óra körül érkezett meg, és III.r. vádlottra egy órát kellett várnia. Utóbbi alkalommal a mosdóban történő kábítószer fogyasztásról nem tett említést.

A fentiekre figyelemmel a szavahihetőségében egyéb okok miatt is megkérdőjelezhető IV.r. vádlott ellentmondásos nyilatkozataira ítéleti tényállás nem volt alapítható, a toxikológiai szakértői vélemény pedig igazolta, hogy a mintavételt megelőzően amfetamin és metamfetamin származékokat fogyasztott, mindemellett a vádlott által fentiek szerint állított, járművezetést követő kábítószer „ráfogyasztás” nem állapítható meg, az ezirányú büntetőjogi felelősségre vonásnak sem volt akadálya.

[51] Összességében tehát megállapítható, miszerint ítéletében az elsőfokon eljáró bíróság – a fentebb részletezett kivételektől eltekintve – megfelelően felsorakoztatta az ügy érdemi eldöntésére kihatással bíró, az ítéleti tényállás megalapozott megállapításának alapjául szolgáló releváns bizonyítékokat. Mindezeket kellő módon részletezte, megkísérelte a köztük fennálló ellentmondásokat feloldani, a rendelkezésre álló bizonyítékokat alapvetően okszerűen, kellő logikai megalapozottsággal egymásra is tekintettel, összességében értékelte, tényből tényre vont következtetései a logikai törvényszerűségeknek megfelelnek, az ezzel kapcsolatos elsőbírói gondolatmenettel a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az iratok tartalmának megfelelően rögzített és számbavett, majd kellően elemzett adatokon nyugvó törvényes mérlegelés alapján jutott el az elsőfokú bíróság a hitelt érdemlő bizonyítékoknak megfelelő következtetései levonásához a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megvalósítási körülményeit illetően, továbbá a kihallgatott tanúk szavahihetőségével, valamint a rendelkezésre álló szakértői megállapítások hitelt érdemlőségével és az egyéb okirati bizonyítékok relevanciájával összefüggésben is.

Az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a fenti körben a törvényszék kellő alaposággal elemezte a rendelkezésre álló adatokat, tényeket és körülményeket, továbbá a bizonyítékok szakszerű értékelésével sem maradt adós. Érdemben sem kifogásolható módon megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely egymást erősítő bizonyítékokra alapította a terheltek védekezésével szemben, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyag megfelelő

elemzésével az indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ugyancsak helytállóan járt el, amikor a vádlottakra nézve a legkedvezőbb, a rendelkezésre álló igazságügyi vegyészszakértői vélemények által a tiszta metamfetamin hatóanyag koncentrációra megállapított anyagtöménységek közül a legkisebb százalékkal számította a különböző értékesítésekkel kapcsolatos bázistartalmat, a terheltek szempontjából rendkívül méltányos ezen számítási mód alkalmazásával az ítéltábla is egyetértett.

[52] Ugyanakkor a másodfokú bíróság – a fentebb már részletezett vonatkozásokban, az ítéleti tényállás ezek által érintett körében – az elsőfokú bíróság által megállapított egyes tényekkel és azokból levont következtetésekkel összefüggésben nem osztotta az elsőbírői álláspontot, a törvényszék alapvetően az ítéleti tényállás III. pontjával kapcsolatban – de az I. pontot is néhány vonatkozásban érintően – nem teljes mértékben, egyes esetekben komolyabb hiányosságokkal, esetenként a Be. 7. § (4) bekezdésében rögzített alapelv sérelmét jelentő módon értékelte a rendelkezésre álló adatokat és tényeket.

A már indokoltak szerint a törvényszék az ítéleti tényállás III. pontjának megállapítása körében egyes bizonyítékokat (az általa meghivatkozottakon túlmenően a törvényszék gyakorlatilag a IV.r. vádlottnak a bíróság által kirekesztett tényállásra vonatkozó érdemi vallomásait, védekezését is kirekesztette a bizonyítéki körből) törvénysértően hagyott figyelmen kívül, rekesztett ki a bizonyítási rendből, másrészt a releváns bizonyítékok között megmutatkozó ellentmondásokat egyoldalúan, esetenként logikailag ellentmondásosan, téves következtetések levonásával oldotta fel, az egyes bizonyítási eszközökből megismerhető tények teljeskörű tisztázására, illetőleg körültekintő értékelésére néhány esetben nem került sor az I. ítéleti tényállási pontot érintően sem.

A törvényszék által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjaiban foglaltak alapján részben megalapozatlan, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék több esetben nem teljes mértékben értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azonban a kizárt bizonyítékok korábban részletezett esetekben történő, értékelési körbe való bevonásával a részleges megalapozatlanság kiküszöbölhető; egyes, az elsőfokú bíróság által is elfogadott bizonyítékok alapján megállapítható tényekkel kiegészítve a tényállás részbeni hiányossága orvosolható, a logikai ellentmondások a helyes ténybeli következtetések levonásával kiküszöbölhetőek, a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tényállás kiegészítéssel és helyesbítéssel, illetőleg a Be. 593. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tények rögzítése útján.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölése során az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetései alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapított meg, s az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat a fentebb részletesen kifejtettek szerint eltérően értékelte, ennek során a részleges megalapozatlanságot az alábbiak szerint küszöbölte ki:

- az ítéltábla a tényállás I/A/1. pontjában rögzítetteket azzal pontosítja, hogy az adásvétel napja 2021. július 23.

- az ítéleti tényállás I/A/10. pontjában az I.r. vádlott cselekményével érintett kábítószer mennyiséget az ítéltábla 10 gramm helyett 1 gramm metamfetaminban (metamfetamin tartalmú anyagban) állapítja meg.

A fenti kábítószer értékesítés „utóéletéből”, az azt követő telefonbeszélgetések tartalmából, I.r. vádlott és barátnője kapcsolattartásából lehetett a kisebb mennyiségre következtetést

vonni, nevezettek ugyanis utóbb megbeszélték, hogy milyen idióták az emberek, 30.000,- forintért odaadott egy utóbb 573.000,- forintra értékelt aranyláncot. Az adatok alapján ismert, hogy a kifejezetten közeli ismerősei kivételével I.r. vádlott általában 30.000,- forintért vagy azt meghaladó összegért értékesített 1 gramm metamfetamin tartalmú anyagot. A kábítószer ellenértékéből 1 gramm átadására lehet okszerűen következtetni.

- a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás I/A/11. pontjában is 1 gramm metamfetamin értékesítését állapítja meg 10 gramm helyett.

Az utóbbi kábítószer értékesítéssel összefüggő beszélgetés során a vevő jelzi I.r. vádlottnak, hogy neki „egész és nagy darab kell, nem 06-ok”. Utóbbiból az a következtetés vonható, hogy a nagy darabokból álló egész valójában 1 gramm metamfetamint jelentett, a nagy darab ugyanis nem a nagyobb, 10 grammos kiszerezést, hanem a kábítószer állagát, összetételét takarta, így ez esetben is – az 1. pontban foglaltakhoz hasonlóan 1 gramm kábítószer átadására kellett következtetést vonni, különösen arra figyelemmel, hogy a szövegben elhangzik, hogy egy egész harmincba kerül.

- az ítéleti tényállás I/A/13. és 14. pontjaiban szereplő tényekkel összefüggésben aggálytalanul csak az a következtetés vonható le, hogy az e körben rögzítettek egyetlen kábítószer értékesítést takarnak, amelynek során I.r. vádlott utasítására II.r. terhelt legalább 2 gramm metamfetamint adott el I.r. vádlott barátjának, a Pék Antal előfizető telefonját használó, Gabónak szólított férfinak.

A lehallgatási anyag okszerű értékelésével az állított két értékesítés körülményei nem határolhatóak el, lényegében az időpont is azonos, a 14. pontban megjelölt történet egyfajta utóélete a 13. pontban szereplő utasítás szerinti kábítószer értékesítésnek. Ezen egyetlen alkalom során az I.r. vádlott barátja előzetes megbeszélés nélkül az átvett kábítószerért 100,- svájci frankot (akkori értékén 32.894,- forintot) hagyott ott II.r. vádlottnál, s ezen értékesítésre utólag rákérdezve döbbsent rá Terhelt1, hogy a barátja kettőért adott 100,- frankot ellenértékként Terhelt2nak. Az ezzel kapcsolatos beszélgetés alkalmával I.r. vádlott reménykedett, hogy Terhelt2 egyet adott csak neki, utóbbi válaszából azonban kiderül a valóság.

Fenti körülményeket csak úgy lehet értékelni, hogy a fenti két pontban részletezett egyetlen kábítószer értékesítés során ténylegesen aggálytalanul bizonyíthatóan 2 gramm amfetamin tartalmú anyag cserélt gazdát.

- az ítéleti tényállás I/A/26. pontjában megállapított 30 gramm metamfetamin értékesítése kizárólag azon a minden bizonnyal kódolt megjegyzésen alapul az érintettek beszélgetéséből, amely szerint a vásárló 30 kilométerre van Település1-től. Mindebből kellő alappal és okszerűen nem lehet következtetni 30 grammnyi metamfetamin tartalmú kábítószer átadására, erre figyelemmel a másodfokú bíróság e tényállási alponthoz legkevesebb 1 gramm metamfetamin értékesítését állapította meg.

- az ítéleti tényállás I/A/26. pontjában elírás okából a másodfokú bíróság az itt megjelölt kábítószer mennyiséget 3,3 grammban állapítja meg, az aggálytalanul igazolható 100.000,- forintos ár ugyanis ilyen mennyiségű metamfetamin tartalmú kábítószer ellenértékének felel meg.

- az ítéleti tényállás 1/A/28. pontjában szereplő kábítószer mennyiséget a másodfokú bíróság 40 gramm helyett 4 gramm metamfetaminban állapítja meg, az ezen értékesítéssel összefüggő beszélgetés során ugyanis a megrendelő a „négy darab kéne” kifejezést használja, és egyetlen körülmény sem enged következtetni arra, hogy itt az egy darab a nagyot, az esetlegesen 10 grammot magában foglaló adagot jelenti.

- az ítéleti tényállás 1/A/30. pontjában rögzítetteket a másodfokú bíróság azzal pontosítja, hogy II.r. vádlott az első tételben 1 gramm metamfetamint nem egy mosonmagyaróvári nőnek, hanem a tanú14 telefonszámát használó, az I.r. vádlott által „Gabi nevű cigánygyereknek” nevezett személynek értékesítette.

Ugyanezen pontban a 100 gramm metamfetamin rendelkezésre állásával kapcsolatos megállapítást az ítéltábla aggálytalan bizonyíték hiányában mellőzte.

- az ítéleti tényállás 1/A/33. pontjában az 55 gramm metamfetamin értékesítésének tényleges időpontját 2021. szeptember 12. napjában állapítja meg a másodfokú bíróság.

- az ítéleti tényállás 1/A/35. pontjában az értékesítés napja 2021. szeptember 16. napja, a megrendelő és a kábítószer átvevője nem a Gabónak, hanem a Gabinak szólított férfi (tanú14 telefonszámát használva).

- az ítéleti tényállás 1/A/36. pontjában az átadott kábítószer mennyiségét 1,5 gramm metamfetaminban állapítja meg az ítéltábla, az ezzel kapcsolatos beszélgetésben a megrendelő részéről „egy egész és egy fél” megjelölés hangzik el, amfetamin tartalmú kábítószer esetében aggálytalanul csak 1,5 gramm anyag átadására lehet következtetést vonni.

- az ítéleti tényállás 1/A/40. pontjában az ítéltábla 6 gramm helyett 1 gramm metamfetamin értékesítését állapítja meg, az ezzel kapcsolatos beszélgetés során I.r. vádlott a kifogásokat hangoztató, Név4 néven bemutatkozó férfinak azt bizonygatja, hogy a térfogatát tekintve „hat vonalig” érő anyag valódi tömege eléri az 1 grammot. E körben a hat vonal vagy beosztás nem minősíthető kódolt nyelvnek, illetőleg kifejezésnek, az I.r. vádlotti közléstartalma pedig egyértelmű.

- az ítéleti tényállás 1/A/42. pontjában az értékesítés tényleges időpontját a másodfokú bíróság 2021. október 1. napjában állapítja meg a leplezett eszközök útján beszerzett bizonyítékok alapján.

- az ítéleti tényállás 1/A/43. pontjában az átadott kábítószer mennyiségét a másodfokú bíróság 1 gramm metamfetamin tartalmú anyagban állapítja meg, az ezzel kapcsolatos bizonyíték szerint a megrendelőnek „egy húszasa van”, az adatok szerint pedig I.r. vádlott 6 gramm metamfetamint 150-180.000,- forintért értékesítette a vevőinek.

- az ítéleti tényállás 1/A/48., illetőleg 49. pontjaiban rögzített marihuána vásárlásokkal összefüggésben a leplezett eszközök útján megszerzett bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság arra vont következtetést, hogy az itt részletezettek valójában egyetlen, 1 kilogrammos

adásvételt takarnak, nem áll rendelkezésre olyan aggálytalan bizonyíték, amely az azonos napon történő kétszeres vásárlást hitelt érdemlően alátámasztaná.

Az is rögzíthető, hogy az utóbbi két alpontot érintő összevonásra figyelemmel állapítható meg az elsőfokú ítélet 11. oldalának utolsó bekezdésében összegzett, 7.500 grammal megjelölt marihuána mennyiség.

A fenti tényállási pont alpontjaiban az ítéltábla a Be. 7. § (4) bekezdésében foglalt alapvető fokozottabb érvényesítése érdekében pontosította és helyesbítette az irányadó tényállást a fentiek szerint, kiemelve azt, hogy a fenti módosítások érdemükben az I.r. vádlott és a kiskorúak közötti adásvételeket érintették, érdemi pontosításokra az I. és III.r. terheltek viszonylatában, az I/A/2., 15., 19., 22., 25., 31., 33. és 42. alpontokat érintően nem volt szükség.

- a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás I/A. pontjában foglalt összegző megállapításokat az elsőfokú ítélet 11. oldalának utolsó előtti bekezdésében, annak is az utolsó egységében azzal pontosítja, hogy a kábítószer I.r. vádlott általi beszerzési ára 2.000,- forint/egység, vagyis 20.000,- forint/gramm volt legalább, a részéről történő értékesítési ár pedig a közelebbi ismerősei számára 25-26.000,- forint/gramm, az átlagos vásárlók számára pedig 30.000 forint/gramm volt. Így Terhelt I.r. vádlott a kábítószer értékesítéséből (685 gramm–39,3 gramm–4 gramm =) 641,7 gramm x 25.000,- forint, mintegy 16.050.000,- forintra tett szert.

- az ítéltábla az ítéleti tényállás I/B. pontjában rögzített tényállás 3. és 4. mondatát akként pontosítja, hogy ezen felül az ítéleti tényállás I/A/4., 12., 13., 14., 21., 24. és 30. alpontjában írt adásvételi cselekményeknél további 29 gramm metamfetamin értékesítését végezte el Terhelt I.r. vádlott utasítására. A 31 gramm metamfetamin (31x0,339) 10,509 gramm tiszta hatóanyagtartalommal bírt, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak mintegy 105,1%-a.

A fentiekkel összefüggésben megállapítható volt, hogy az I/A/4. és 21. pontokban rögzített nagyobb mennyiség II.r. vádlott általi értékesítése a leplezett eszközök alkalmazásával megszerzett bizonyítékok alapján aggálytalanul igazolt, az utóbbi esetben a megrendelő a telefonos kapcsolatfelvétel során hallható utalást tesz az általa vásárolni kívánt kábítószer 300.000,- forintos ellenértékére vonatkozóan, illetőleg egy másik telefonbeszélgetés során I.r. vádlott közli az adásvétel feltételeiről érdeklődő II.r. vádlottal, miszerint ez a vevő tízet szokott vinni.

- az ítéleti tényállás I/C. pontjában rögzítetteket az ítéltábla az iratok tartalma alapján azzal pontosítja, hogy az 1. pontban lefoglalt bűnjel valójában egy drapp színű kristályos anyag, amelynek nettó tömege 1,87 gramm, a felsorolást követő ténymegállapítás kapcsán pedig annyi pontosítást kell eszközölni, hogy a 8. és 10. számú anyag helyett a 7. és 10. megjelölés alkalmazandó, és az ezekben jelenlévő metamfetamin bázis mennyiség $12,92 \pm 1,11$ gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának 118,1 %-a.

Ez utóbbi tételek az I.r. vádlott által korábban megvásárolt (685 gramm) kábítószerből visszamaradt mennyiségek, így ezeknek a nettó tömegét kellett levonásba helyezni az I.r. vádlott által ténylegesen értékesítésre került kábítószer ellenértékének I/A. pontbeli meghatározása során. Kétségtelen, hogy ezen két tételen túlmenően még további három tétel is metamfetamint tartalmazott (I/C.1., 3. és 8. tételek), ezeknek metamfetamin bázistartalma az irányadó vegyészszakértői vélemény megállapításai szerint legalább 0,46 gramm (ez nem mért, hanem becsült tartalom), amely a jelentős mennyiség alsó határának 4,6%-a,

utóbbiakkal összefüggésben azonban nem igazolható, hogy ezek a kábítószer-kereskedelem tényleges tárgyai lettek volna, ilyen módon az összmenyiségből sem kellett levonásba helyezni ezeket.

- az ítéltábla az ítéleti tényállás I/D/3. alpontjában foglaltakat azzal pontosítja, hogy nem 5, hanem 8 darab tabletta került lefoglalásra, továbbá a 4. alpontban szereplő por nem zöldes-barnás, hanem szürke színű.

- a rendelkezésre álló bizonyítékok, elsősorban az érintett vádlottak részleges beismerő vallomásai, a Terhelt4 telefonjából kimentett beszélgetések, üzenetváltások tartalma, a helyszíni szemle és a szemle jegyzőkönyv megállapításai, tanú15 és tanú16 tanúvallomásai, a kapcsolatos igazságügyi vegyészszakértői és toxikológiai szakértői vélemények és egyéb okirati bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az ítéleti tényállás III/B. pontja helytelen ténybeli következtetést tartalmaz, ezért az elsőfokú ítélet 13. oldalának utolsó bekezdésében foglaltak mellőzésével, ahelyett az ítéltábla azt állapította meg, hogy Terhelt3 III.r. vádlott azért érkezett aznap Település1-be, hogy a 2021. november 24. napján elküldött üzenetében megrendelt kábítószer Terhelt4 IV.r. vádlott részére értékesítse. Az adásvétel a rendőrség fellépése nyomán megghiúsult, a vételár IV.r. vádlottnál maradt.

A fentiekkel összefüggésben rögzíteni szükséges, hogy a fentiek szerint az elsőfokon eljáró bíróság a III/B. pontban egyrészt azt állapította meg, nem bizonyítható, hogy III.r. vádlott aznap azért érkezett Település1-be, hogy kábítószer értékesítsen IV.r. vádlott részére, ugyanakkor az ítéleti tényállás IV. pontjában azt rögzítette, hogy 2021. november 25. napján kábítószerrel bódult állapotban IV.r. vádlott azért autózott a Település1 úti Interspar áruházhoz, hogy Terhelt3 III.r. vádlottól újabb adag kábítószer vásároljon.

A két megállapítás feloldhatatlan ellentmondásban áll egymással, a tényállás helyesbítése, koherenciájának megteremtése már ez okból is szükséges volt.

- az elsőfokon eljáró bíróság az ítéleti tényállás III/C. pontjában indokolása szerint nem állapíthatott meg tényállást, mert az utólagos szemle jegyzőkönyvet és az ott feltalált kábítószer vonatkozásában elkészült vegyészszakértői véleményt kirekesztette a bizonyítékok köréből.

Utóbbiakat visszaemelve a bizonyítási rendbe, a már korábban részletesen meghivatkozott bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság a III/C. pontban az alábbiakat állapította meg:

A pótlólagos szemle során Terhelt4 IV.r. vádlott járművéből 2021. november 26. napján előkerült:

- 2 darab üres fecskendő Chiarana felirattal,
- 2 darab fél, zöld színű, bruttó 10,2 gramm, nettó 0,46 gramm potencianövelő tabletta, és
- a csomagtartóba elhelyezett JBL mélynyomónál lévő rejtkehelyről egy zacskóban lévő, bruttó 112,2 gramm, nettó 74,78 gramm metamfetamin tartalmú anyag egy fekete zokniban.

Nem állapítható meg, hogy a fenti helyen jelenlévő melyik vádlott rejtette el a kábítószer, azt azonban értékesítési céllal Terhelt3 III.r. vádlott hozta be Magyarországra.

A lefoglalt kábítószer metamfetamin bázistartalma $38,4 \pm 2,5$, azaz legkevesebb 35,9 gramm, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 359%-a (tisztá hatóanyag koncentráció: $51,3 \pm 3,3$ =legkevesebb 48%). A kábítószer aznap Terhelt3 III.r. vádlott kínálta Terhelt4 IV.r. vádlottnak megvételre.

A Terhelt3 III.r. vádlott által vezetett járműből 2021. november 25. napján a nyomozó hatóság lefoglalta a Terhelt3 III.r. vádlott tulajdonát képező 3.005,- eurót, illetőleg lefoglalásra kerültek mobiltelefonok (IV.r. vádlott esetében 7 darab mobiltelefon), és SIM kártyák.

Terhelt3 III.r. vádlott és a vele együtt utazó tanú17 2021. november 25. napján biztosított vér- és vizeletmintájából kábítószerszármazékok nem voltak kimutathatóak.

- a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás III/D. pontjának 1. bekezdésében foglaltakat azzal helyesbíti és egészíti ki, hogy a hatodik értékesítési alkalom 2021. november 25. napja lett volna 74,78 gramm metamfetamin megvásárlásával (III/C. pont). Összességében tehát Terhelt3 III.r. vádlott Terhelt4 IV.r. vádlott megrendelése alapján 354,78 gramm metamfetamin tartalmú kábítószer hozott Magyarországra a fenti időszakban.

A III/D. pont 2. bekezdésében foglaltakat az ítéltábla egyrészről azzal pontosítja, hogy a III.r. vádlott által behozott 280 gramm kábítószer hatóanyagtartalma legalább $(280 \times 0,339)$ 94,92 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határának 94,2%-a; másrészről azzal egészíti ki, hogy a III.r. vádlott a fentiek szerint $685 + 280 + 74,78$ gramm, azaz összesen 1039,78 gramm, a jelentős mennyiség alsó határának 3630,35%-át kitevő (a különösen jelentős mennyiség 363%-a) kábítószer hozott Magyarországra értékesítési céllal, illetőleg abból 965 grammot ténylegesen értékesített is.

- az ítéltábla a tényállás III/E. pontjának első bekezdését azzal egészíti ki és pontosítja, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott legalább 354,78 gramm metamfetamint rendelt Terhelt3 III.r. vádlottól, amelyből 280 grammot meg is vásárolt. A 280 gramm kábítószer tiszta hatóanyagtartalma $(280 \text{ gramm} \times 0,339)$ 94,92 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határának 94,2%-a, a megrendelt 74,78 gramm kábítószer tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának legalább 359%-a volt, azaz összesen 1308,2%-a.

Ugyanezen tényállási pontot a másodfokú bíróság annyiban is pontosítja, hogy IV.r. vádlott a megvásárolt kábítószer értékesítette, azzal kereskedett, azonban ezen tevékenységének volumene, gyakorisága és az ezzel érintett kábítószer konkrét mennyisége pontosan nem állapítható meg, azonban az ebből származó bevételét újabb kábítószer beszerzésekre fordította, illetőleg az ingatlanának széfjében tartotta elzárva.

[53] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel, valamint a megállapított eltérő tények rögzítésével került teljes összhangba a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, az további korrekcióra már nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak szerint a kiegészített és pontosított, valamint eltérő tényekkel helyesbített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[54] A – fentiek szerint megalapozottá tett – tényállásból az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést valamennyi terhelt vonatkozásában a büntetőjogi felelősség fennálltára, I-IV.r. terheltnek bűnösségének az egészséget veszélyeztető bűncselekményekben, I.r. és II.r. vádlott bűnösségének ezen túlmenően a közbizalom elleni bűncselekményekben, illetőleg IV.r. vádlott bűnösségének fenti mellett közlekedési bűncselekményben történő megállapíthatóságára, ebben a körben a másodfokú bíróság túlnyomórészt helyénvalónak találta a bűncselekmények jogi minősítését és az ahhoz fűzött indokolást is, azzal a pontosítással, miszerint a Terhelt4 IV.r. vádlott terhére rótt bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségének jogszabályi hivatkozása helyesen a Btk. 237. § (1) bekezdés.

érintett I. és II.r. vádlottak ugyan az ezek elkövetésében, annak megszervezésében vitt szerepüket egymástól eltérően pozícionálták, az e körben tett beismerő nyilatkozataikat a rendelkezésre álló tanúvallomások (tanú4, tanú5, tanú8, tanú6 és tanú7) is alátámasztották, alapvetően azonban az igazságügyi okmányszakértői vélemény megállapításain alapult az e tekintetben rögzített ítéleti tényállás. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére rótt bűncselekmények rendbeliségét is.

Az intellektuális közokirathamisítás tekintetében az I. és II.r. vádlottak beismerő vallomásait, tanú4, illetve tanú5 tanúvallomásai ugyancsak alátámasztották, az ezzel kapcsolatos okirati bizonyítékok mellett pedig aggálytalanul megállapítható volt, hogy tanú4 a szóban forgó gazdasági társaság vezetését soha nem látta el, a társaság nevében hivatalosan nem járt el, semmilyen tevékenységet nem végzett, néhány céges okirat aláírással történő ellátása csak a stróman szerep része, nem jelentette az ügyvezető tevékenység érdemi gyakorlását.

A tárgyalási szakban II.r. vádlott részletes beismerő vallomást tett e körben, elismerve, hogy tanú4 ügyvezetőként való bejegyzése elsősorban a cég, s ezen keresztül a saját érdekeit szolgálta, az ezirányú fejleményeket előzetesen megbeszélte I.r. vádlottal, annak alapján az ő ügyvédi ismeretségi körében tájékozódott és szervezte meg a hivatalos teendőket, szállította oda gépjárművel az érintetteket, és működött közre a cégnyilvántartásba ügyvezetőként történő bejegyzés folyamatában.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság tényszerűen és törvényesen vont következtetést az intellektuális közokirathamisítás I. és II.r. vádlottak által társtettesi elkövetési alakzatban történt megvalósítására.

[57] A közlekedés biztonságához, illetőleg az élet-testi épség megóvásához fűződő érdeket sértő közlekedési bűncselekmény IV.r. vádlott által történt megvalósításával kapcsolatos elsőbírói indokolással a másodfokú bíróság alapvetően egyetértett azon kiegészítés mellett, miszerint a rendelkezésre álló egyéb hitelt érdemlő bizonyítékok által alátámasztottan IV.r. vádlott elsődleges védekezése az volt, miszerint a 2021. november 26. napján 01 órakor megkezdett gyanúsított kihallgatása előtt alkoholt, illetőleg kábító hatású anyagot nem fogyasztott, utoljára azelőtt két nappal vett magához kábítószer. Ekkor tehát az utóbb mindennemű ok, bárminemű elfogadható magyarázat hiányában, önkényesen megváltoztatott vallomásával szemben nem hivatkozott ún. ráfogyasztásra, ezért a későbbi megindokolatlan, kizárólag az önérdekét szolgáló vallomásmódosítását pusztán az őt jogszerűen megillető utólagos védekezése termékének, ilyenként pedig elfogadhatatlannak kellett minősíteni. Nem merült fel tehát olyan hitelt érdemlő körülmény, amely az adott napon a közúti járművezetést követő drogfogyasztásra akárcsak távolról is utalt volna, ennek hiányában pedig a rendelkezésre álló szakértői bizonyítékok az első gyanúsított nyilatkozat tartalma alapján elegendő támpontot nyújtottak a vádlott ezirányú büntetőjogi felelősségének megállapításához.

[58] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által túlnyomó részt helytállóan feltárt bűnösségi és büntetés kiszabási tényezőkre, ugyanakkor az elsőfokú ítéletben számbavetteken túlmenően további súlyosító körülmény II. és IV.r. vádlottak vonatkozásában az általuk is elismert rendszeres kábítószerfogyasztás ténye, emellett I., III. és IV.r. vádlottak esetében – nyilvánvalóan eltérő súllyal – jelentős súlyosító nyomattal bír az a tény, hogy a magatartásukkal érintett kábítószer mennyisége meghaladta még a legsúlyosabb minősítéshez megkívánt mennyiséget is.

A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények gyakorisága, kiemelkedő társadalomra veszélyessége nyomatékosítja a generális prevenció fokozottabb érvényre juttatásának

fontosságát, amelyet a III.r. vádlott vonatkozásában az irányadó középértéktől nagyon jelentősen elmaradó tartamú, elsőfokon kiszabott szabadságvesztés és egyéb szankciók nem tudnak hatékonyan szolgálni.

IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság tévedett az irányadó büntetési tételkeret és ebből következően a középérték tartamának meghatározásakor, nem vette figyelembe a kumuláció tilalmát, a terhelten szemben az irányadó büntetési tételkeret 5 évtől 22 évig (-1 nap) terjedő szabadságvesztés a Btk. 81. § (3) bekezdésben foglalt rendelkezés alapján, ilyen módon az irányadó középérték 13 év 6 hónap.

[59] A fenti szempontokra is figyelemmel a másodfokon eljáró bíróság II.r. vádlott vonatkozásában az egész büntetőeljárás folyamatában a hatóságokkal történt együttműködés tényére, a feltáró jellegű beismerő vallomására, továbbá a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya és súlya alatt állás jelentős időtartamára is tekintettel – elsődlegesen azonban szem előtt tartva az elsőfokú ítélet konkrét szankciórendszerével összefüggésben a belső arányosság követelményrendszerét – alapvetően a kábítószer-kereskedelmi tevékenységben betöltött csekélyebb szerepe és az elért haszonból való részesedésének elhanyagolható mértéke alapján arra az álláspontra jutott, hogy vele szemben a büntetési célok enyhébb szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés alkalmazásával is elérhetőek.

Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében a szlovákiai bűnöző múltjára, legalább 9 rendbeli bűncselekmény sorozatos, életvitelszerű elkövetésére figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a Magyarországon büntetlen előélet érdemi súllyal történő értékelésére, nevezett vádlottal szemben mind a speciál, mind pedig a generál prevenciós célok elérését az elsőfokon kiszabottnál súlyosabb szabadságvesztés és súlyosabb tartamú kiutasítás büntetések alkalmazása szolgálja, amellet, hogy III.r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés valamennyi törvényi kritériuma is megállapítható szlovák állampolgársága ellenére is, s miután az általa elkövetett cselekmény jellegénél fogva méltatlannak bizonyult arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért a bíróság a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján a 62. § (1) bekezdésében rögzített keretek között a szabadságvesztés tartamához igazodva eltiltotta a közügyek gyakorlásától.

Annak ellenére, hogy időközben sor került III.r. vádlott vonatkozásában a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció magyar nyelvre való lefordítására, a másodfokú bíróság osztotta a fentiekkel összefüggő elsőbírói érvelést, a becsatolt és lefordított dokumentáció nem tartalmaz az eddigiekhez képest új releváns adatot, információt, az ítéltábla sem látott alapot a szakvélemény kiegészítésére irányuló bizonyítási indítványnak történő helytadásra.

[60] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy Terhelt3 III.r. vádlott a letartóztatása megszüntetésétől ténylegesen 2023. július 11. napjáig, míg Terhelt4 IV.r. vádlott a letartóztatása megszüntetését követően 2023. június 26. napjáig volt lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt, ezért a másodfokú bíróság az elsőbírói ezzel kapcsolatos rendelkezéseket pontosítva csak a fent megjelölt időszakot számította be a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának meghatározása a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont b) alpontján is alapul.

Miután az elsőfokú bíróság III.r. vádlottal szemben nem alkalmazott pénzbüntetést, és annak törvényes alapja nincs is, a másodfokú bíróság nevezett vádlott tekintetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[61] Tény, hogy III.r. vádlott haszonszerzés céljából követte el a terhére rótt bűncselekményt, amely miatt határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetésre ítélték, az adatok szerint megfelelő jövedelemmel és vagyonnal is rendelkezik, a pénzbüntetés vele szemben történő kiszabásának azonban akadályát jelentette a Btk. 33. § (6) bekezdés b) pontjának 2. fordulata, amely szerint nem szabható ki kiutasítás mellett pénzbüntetés.

Helytállóan került sor IV.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 55. § (2) bekezdése alapján a Btk. 55. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával közúti járművezetéstől eltiltásra, az eltiltás tartamának elsőbírói meghatározása is törvényesen és megalapozottan történt.

[62] A másodfokú bíróság a vagyoneklobzás alkalmazásával összefüggésben részletezett elsőbírói érvekkel és jogszabályi hivatkozások megjelölésével is egyetértett, álláspontja szerint azonban mindezekre figyelemmel a IV.r. vádlottól ténylegesen lefoglalt 1.457.500,- forint, illetőleg 4.000.000,- forint elkobzására van megfelelő alap, nem bizonyítható ugyanis a IV.r. vádlott által folytatott kábítószer kereskedői tevékenység volumene, az értékesített kábítószer pontos mennyisége és ellenértéke.

A fentiekre figyelemmel a fenti két pénzösszeg tekintetében a lefoglalás megszüntetésére, az érintett vádlott részére történő kiadásra, azok azonban bizonyos törvényi célok biztosítása érdekében történő visszatartására, és egyáltalán a pénzösszegben meghatározott vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzni kellett.

[63] A fentiekre figyelemmel a Győri Ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálva a törvényszék jogorvoslati kérelmekkel támadott ügydöntő határozatát a fentebb már részletezett vonatkozásokban a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezéseit – miután azok törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alkalmazásával I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésekre beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt.

Győr, 2025. április 3.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Gábor s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2024. július 4. napján kihirdetett, 11.B.16/2023/199. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. április 3.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

a tanács elnöke